

PROGRAM REGENERACE MĚSTSKÉ PAMÁTKOVÉ ZÓNY UHERSKÉ HRADIŠTĚ

2021 – 2031

OBSAH

I. Analytická část

A. Historický vývoj města	5
B. Rozvoj města ve 20. století a na začátku 21. století	17
C. Výchozí podklady	21
D. Zhodnocení urbanisticko architektonické skladby města	22
E. Územně plánovací dokumentace	23
F. Stavebně historický průzkum	27
G. Kulturně historické zhodnocení	27
H. Plnění Programu regenerace do roku 2021	28
I. Kulturní památky v MPZ a ochranném pásmu	36
J. Popis významných kulturních památek	37
K. Analýza SWOT	51

II. Návrhová část

L. Strategie Programu regenerace do roku 2031	55
M. Zhodnocení stavu stavebního fondu a veřejných prostranství	63
N. Komentář k nejnaléhavějším akcím programu	75
O. Pokyny pro umístování reklamních zařízení na území MPZ a jejího ochranného pásma	77
P. Památky a jejich vazba na cestovní ruch	78

III. Grafické přílohy

Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón (dále jen MPZ) byl ustaven vládním usnesením číslo 209 ze dne 25. března 1992 jako nástroj záchrany a rozvoje i pevně daných organizačních a ekonomických podmínek obnovy kulturních hodnot a ozdravení životního prostředí, ale také vytvoření center rozvoje podnikatelských aktivit historických jader měst a obcí.

Město vypracovalo a schválilo první verzi Programu regenerace městské památkové zóny Uherské Hradiště usnesením městského zastupitelstva dne 8. prosince 1992. Následně byl v letech 1995, 1999, 2008, 2011 a 2015 aktualizován.

Program regenerace MPZ Uherské Hradiště je souborem účelově zaměřených, veřejně prospěšných opatření, směřujících k záchraně a zachování historicky nejcenějších částí města a k jejich revitalizaci.

Díky aktivnímu naplňování Programu v uplynulých obdobích dnes již není nutno zaměřovat úsilí na záchranu památek jako takových. Dá se říci, že období záchrany památek vystřídalo období trvalé péče a údržby a také snaha o nezahlcení památek a historických území vizuálním smogem. V případě záchrany spočívala náročnost v potřebě finančních prostředků, což by mohlo vést k názoru, že řešit současný problém je jednoduché. Opak je pravdou. Nedostatečné legislativní nástroje pro boj s všudypřítomnou reklamou nutí města hledat vlastní možnosti ochrany veřejného prostoru.

Hlavními cíli programu jsou:

1. péče o urbanistickou a architektonickou úroveň prostředí a zachování historického charakteru města,
2. podněcování oprav, rekonstrukcí a pravidelné údržby,
3. usměrňování způsobů využití objektů,
4. rekonstrukce a úpravy vnějších prostranství, ulic, náměstí a parků včetně jejich vybavení drobnou architekturou,
5. zřizování dopravně zklidněné a pěší zóny,
6. zastavení vylidňování MPZ,
7. obnova systémů technické infrastruktury
8. osvěta podněcující zájem obyvatel podílet se na regeneraci,
9. budování informačního systému o území a památkách
10. zvyšování podílu a zájmu města na zachování historických hodnot území a památek
11. věcná a časová koordinace regeneračního procesu.

I. ANALYTICKÁ ČÁST

A - HISTORICKÝ VÝVOJ MĚSTA

Středověk

Okolí města Uherské Hradiště je mimořádně bohaté na nálezy středohradištních sídlišť. Bylo jich zde nalezeno 67, což je nesrovnatelné s oblastmi nejen v našich zemích. Tuto neobvyklou sídlištní koncentraci nepochybně vyvolala skutečnost, že ve Veligradu (nyní Staré Město) bylo sídlo kmenových knížat. Jejich prozíravost se projevila vybudováním dosud nebývalé pevnosti právě zde, na křižovatce od pravěku známých kupeckých cest, díky terénní konfiguraci dokonale chráněném středním Pomoraví.

Počátkem druhé poloviny 13. století vzniká v údolí řeky Moravy, v místech, kde řeka vytvořila ostrov nazývaný sv. Jiří, jedno z nejdůležitějších a nejvýznamnějších moravských měst.

Podle pověsti se rozhodl Přemysl Otakar II. vybudovat zde pevnost se slovy: "Zahradím já Uhrom tuto díru, aby mně do Moravy více nemohli." Svoje rozhodnutí potvrdil zakládací listinou z 15. října 1257. Při založení města Hradiště nelze pominout vojenskou obrannou úlohu. Tak se pevnost stala na dlouhá staletí střediskem obrany nejen proti Uhrům, ale i proti případným vpádům od severu.

Je pravděpodobné, že myšlenka na vybudování pevnosti městského typu napadla panovníka již o řadu let dříve, než se poprvé uvádí v historickém pramenu. Je možné, že původně uvažoval i o snadnějším způsobu. Tím by mohlo být opevnění trhové vsi Kunovice kolem zdejšího zeměpanského hradu. Nakonec se však rozhodl pro strategicky výhodně položený ostrov s kaplí sv. Jiří a několika rybářskými chatrčemi. Ostrov ohraničovalo hlavní řečiště a rameno řeky Moravy - Morávka, které se stýkalo s přitékajícím ramenem Olšav, což vytvářelo přirozené útočiště.

Skutečnost, že do nového sídliště přešlo zeměpanské i klášterní obyvatelstvo, ovlivnila již v počátcích osídlení výstavbu města. Koexistence dvou tržních osad v obvodu jednoho města byla zvláštností vysvětlitelnou osídlením dvojím obyvatelstvem. Byla vybudována dvě náměstí, a to velehradské (staroměstské), kde se usazovali především obyvatelé podléhající klášteru, a kunovické, kde sídlili obyvatelé zeměpanského původu. Tržiště byla pravoúhlá čtyřúhelníková, přičemž kunovické bylo v severovýchodní části ovlivněno komunikací přicházející od Kunovické brány.

Město bylo výslovně založeno jako pevnost s právem a povinností ohradit se pevnými hradbami. První opevnění bylo jednoduché, tvořené hliněnými náspy s dřevěnými palisádami a příkopy. Lze předpokládat, že dvě brány, které existovaly od počátku budování opevnění, mohly být budovány z kamene.

Přestože vojenské důvody předstupovaly do popředí, také panovníkova ekonomická a politická hlediska sehrála svou roli při zakládání města. Založení spadá do doby zápasů mezi královskou mocí a rozpínavostí velkých feudálů, proto bylo panovníkovou snahou vytvořit zde hráz novou ekonomicky i sociálně silnou vrstvou společnosti.

Hospodářské důvody, tj. posílení královské pokladny, zůstaly nakonec poněkud stranou. Zato vybudování města jako střediska výroby a obchodu sehrálo od počátku významnou úlohu pro jeho posílení.

Město dostalo již zpočátku rozsáhlá hospodářská privilegia. Pro obchod byly důležité trhy. Ke dvěma týdním přibyl již v roce 1258 výroční trh konaný 14 dnů po svatém Michalu (29. září), přičemž bylo důležité ustanovení, že všichni jeho účastníci mají být osvobozeni od mýta. Podporou pro prosperitu města bylo i další ustanovení, že na míli od města nesměla být žádná krčma.

Odbyt řemeslných výrobků zajišťovalo mílové právo, představující na rozdíl od předchozího stavu, kdy si venkované sami zhotovovali obuv, oděv i potřebné nástroje, monopol výroby a odbytu. Nucená odkázanost na nákup výrobků, zhotovených řemeslníky ve městě, byla základním přelomem v dělbě práce mezi městem a vesnicí, kde bylo obyvatelstvo omezováno výhradně na zemědělství. Důsledné zavedení této dělby nebylo však v Hradišti provedeno ani tehdy, ani v průběhu dalších staletí a město samo mělo zčásti zemědělský charakter.

Velký význam ve středověkém městě měly stavby sakrální, především chrámové. Kaple sv. Jiří na Kunovickém náměstí, která stála už při založení města, byla koncem 13. století rozšířena o menší kapli sv. Anny. Zajímavostí je, že farním kostelem byl sv. Michal Archanděl ve Veligradě (Starém Městě), kde byl původně hřbitov pro obyvatele města.

Město mělo ve 14. století okolo tisíce obyvatel a bylo rozlohou poměrně malé. Ostrovní poloha a pevnostní charakter způsobovaly, že se půdorys města od této doby až do zrušení pevnosti koncem 18. století, a dokonce ani v 19. století, příliš nezměnil, město stavebně dále nerostlo. Na začátku patnáctého století vznikla v Hradišti významná památka, gotická kaple sv. Alžběty při bývalém městském špitále a při ní byl zbudován hřbitov.

Vojenské nájezdy nutily panovníky, aby věnovali zlepšování opevnění soustavnou pozornost. Za vlády Jana Lucemburského došlo k přebudování a úpravě hradeb. Z listiny z roku 1342 se dovídáme přesnější údaje o způsobu stavby hradebního úseku proti řece Moravě, který byl budován z kamene a vápna. Původní systém opevnění připomíná nejstarší městská veduta z roku 1593, i když celkově jde o obraz po přestavbě hradeb v 16. století. Hradby ve 14. století tvořila souvislá kamenná zeď se sedmi věžemi, z nichž byly tři válcové se střílnami a čtyři čtyřboké. Důležitým článkem opevnění, ale zároveň také prostředkem vnějšího spojení, byly městské brány. Původně byly jen dvě (Kunovická a Staroměstská), před nimiž stály dřevěné mosty, a později k nim přibyla menší branka Královská.

Ve druhé polovině 14. století je připomínána v kunovické části města Česká ulice. Obě náměstí spojovala ulice Prostřední uváděná koncem 14. století. Asi uprostřed ní byla postavena radnice. Podle dochovaných detailů se soudí, že pochází z přelomu 15. a 16. století. Podle popisu z roku 1678 měla sedm velkých místností v předním traktu, tři místnosti v budově do dvora, ve dvoře sýpky, sladovnu a stáje.

Z dalších středověkých staveb je z roku 1480 zpráva o lázni, důležitém hygienicko-společenském zařízení. Z dokumentů vyplývá, že lázně byly ve městě dvoje, není však známo, kde byly situovány.

Patnácté století bylo obdobím husitství, které se odrazilo také v hradištských dějinách. Příčiny moravského husitství byly, obdobně jako v Čechách, především hospodářské a sociální. Zvláště silně zakotvilo husitství ve venkovském lidu, který si sliboval nejen odstranění zlořádů v církvi, ale i nápravu společenskou. Proti

narůstajícímu moravskému husitství stála církevní hierarchie a němečtí měšťané královských měst z obav o majetek a také z národnostních pohnutek. Ti byli také nejpevnější oporou císaře Zikmunda.

Protihusitskými baštami se stala královská města, která byla rovněž oporou Zikmundovy moci na Moravě. Mezi nimi hrálo významnou úlohu od samého počátku Hradiště, do něhož se uchylovali nepřátelé husitství z okolí. Zprávy o útocích husitů na Hradiště nemáme, ale k pokusům jistě došlo. Svědčí o tom zprávy o škodách, které město utrpělo.

Zikmundovi na Hradišti velmi záleželo, o čemž svědčí privilegia, jimiž se snažil měšťany odškodnit za újmy utrpěné v minulosti a eventuálně i v budoucnosti. V dubnu 1421 je osvobodil v důsledku válečných škod na 5 let od vybírání berně a udělil právo mílové s výkladem, že na míli od města nemá nikdo právo vařit pivo a s výjimkou kováře nemá se zde žádný řemeslník usazovat. Tenkrát také obdrželi měšťané listinu s povolením brát dříví k stavbě domů a mostů a k pálení vápna z královských lesů.

Husitské války způsobily velehradskému klášteru, který byl i tak již silně zadlužený, velké škody. Uvítal proto nabídku města na vyplacení zástavy svých měšťanů náhradou za Staré Město (zde je již nazýváno Staré Hradiště, nikoliv Velehrad). Směnu schválil Zikmund v prosinci roku 1423. Hradiště tak získalo celou ves (i když jen dočasně), jež mohla plnit funkci předměstí, a umožnil tak dostat se z úzkého sevření městských hradeb.

Zikmund zdůraznil význam města i v pozdějších letech, což dokazuje další privilegium: „sůl vezená v obvodu míle od města, musela zde být po tři dny vyložena k prodeji“. Hradiště mělo právo z provážené soli vybírat clo na opravu mostů.

Husitské revoluční hnutí přineslo úpadek vlivu církve a posílení hospodářské pozice Hradiště. Dalším následkem bylo nepochybně počestění, neboť do města utíkali i obyvatelé okolních měst, městeček a poddaní z vesnic.

Krátká vláda Ladislava Pohrobka přinesla městu nové zisky. Přestože z většiny měst byli Židi vykazováni, král jim v září 1454 pobyt zde povolil, protože přinášeli městu zisk. Novým privilegiem z června 1456 udělil král městu další výroční trh, který se měl konat sedm dní před a sedm dní po sv. Markétě (13. července). Nepochybně nejdůležitějším privilegiem, které město ve své historii obdrželo, byla výsada z 24. července 1457, která upravila postavení Hradiště jako královského města. Ladislav Pohrobek zaručil, že Hradiště nebude nikdy prodáno, darováno nebo zapsáno nějaké vrchnosti, ba ani zastaveno, ale že bude podléhat vždy jen králi a královské komoře.

Také doba vlády Jiřího z Poděbrad až do konce 60. let 15. století byla pro město velmi příznivá. Zůstalo od počátku pevnou oporou krále, což osvědčilo především vojensky po vypuknutí česko uherských válek. Zástupci Hradiště slíbili králi věrnost 5. července 1458 v Brně. Počátkem roku 1459 byl Jiří v Hradišti a potvrdil městu výsady. 24. července 1463 stvrdil městu všechny svobody a navíc mu udělil týdenní trh na maso. Těsně před vypuknutím konfliktu s Matyášem Korvínem si ještě věrnost pojistil tím, že 21. prosince 1467 osvobodil Hradiště na dvanáct let od vybírání všech berní a dávek.

Hospodářský rozmach města, vzrůst sebevědomí jeho měšťanů a pocit nezávislosti na velehradském klášteře dosvědčovala i velká přestavba a značné rozšíření kostela sv. Jiří jako reprezentační stavby středověkého Hradiště. Stavba začala v padesátých letech 15. století a protáhla se na více než dvě půlstoletí. Byla pak chloubou města a na pozdějších vedutách tvořila nejvyšší bod ve městě.

Znakem města zůstaly až do roku 1481 dvě hradební věže spojené zdí, nad níž byla uprostřed vyšší štíhlá věž. Za vlády Jiřího z Poděbrad začalo město užívat k pečetění zelený vosk.

Koncem 60. let 15. století nastal v celé dosavadní historii města pohnutý čas. Klidný rozvoj zastavily česko uherské války, které byly sice pro město zhoubné, ale jejich období se stalo díky hrdinné obraně nejslavnějším ve starší historii Hradiště.

Uherský král Matyáš se marně pokoušel dobýt město i za vlády nástupce Jiřího z Poděbrad, Vladislava II. Také tento král se za statečnost a věrnost Hradišti odměnil řadou privilegií. Zklamáním pro Moravany byla skutečnost, že Vladislav II. vyměnil Hradiště a Uničov za Plzeň a České Budějovice. Morava se měla stát za jistých podmínek uherskou državou, takže Vladislavova moc byla omezena jen na Čechy a Morava náležela Matyášovi.

Matyáš Korvín se však zachoval velkomyslně: ocenil dosavadní postoj hradištských měšťanů, jejich statečnost a věrnost dosavadnímu panovníkovi a zaručil se, že se městu nebude mstít. Naopak prohlásil, že bude jejich snahy podporovat. Aby si získal měšťany na svou stranu, vylepšil městský znak listinou vydanou 28. července 1481. Kromě toho získalo město výsadu pečeti listiny červeným voskem. Šlo vskutku o vzácnou možnost, protože toto právo bylo původně vyhrazeno jen panskému stavu.

Z někdejšího obléhání Hradiště uherskými vojsky zůstalo ve městě dělo, které byl nucen Matyáš při svém ústupu v roce 1474 před hradbami zanechat. Toto dělo bylo uchováváno až do roku 1773, kdy bylo odprodáno do starého železa. Tím bylo město ochuzeno o vzácnou památku.

Důležitým mezníkem nejen ve vývoji města, ale i celého českého státu, byl rok 1490, kdy se Vladislav po smrti Matyáše Korvína stal uherským králem. Tím Hradiště spolu s celou Moravou opět připadlo k českému státu. Významným momentem byla skutečnost, že český král byl současně i králem uherským, což ovlivnilo nový rozmach města. Vzrůstaly hospodářské, obchodní a později i kulturní styky Hradiště s Uherskem.

Vladislav II. ocenil věrnost hradištských měšťanů četnými výsadami a privilegii. Tak 25. ledna 1503 potvrdil výsady Jiřího z Poděbrad, 23. května 1507 svolil, aby plat, který město odevzdávalo královské komoře, mohlo použít na výstavbu františkánského kláštera, a 30. července 1514 povolil konání velkého osmidenního hradištského trhu ve středu před masopustem.

Správa města zůstala v rukou katolíků. Farním kostelem byl kostel sv. Michala ve Starém Městě, kostel sv. Jiří, který byl podřízen velehradskému klášteru, byl jenom filiálním. V Hradišti pak byla ještě kaple sv. Alžběty u špitálu v hradbách u Staroměstské brány.

Katolické církvi se v Hradišti dostalo opory založením františkánského kláštera a kostela v roce 1481. Jeho zakladatelem byl Jan Filipec, který se stal jeho členem a po smrti zde byl pochován.

Měšťanské domy byly v Hradišti patrně původně dřevěné a teprve později nahrazené kamennými. Velmi schematicky je zachycuje pohled na město z roku 1670. Jsou vesměs jednopatrové s vysokými štíty a úzkými hlavními průčelími. Jejich rozsáhlejší středověká jádra se však nezachovala, neboť po ničivém požáru byly v době baroka všechny radikálně přestavěny.

Výstavba středověkého města byla v prvních desetiletích 16. století prakticky dokončena, a tak se Hradiště, malebně dominující kraji svými věžemi chrámů a radnice a uzavřené pevnými hradbami, stalo po staleté usilovné stavební činnosti zdejšími měšťanům bezpečným sídlem.

Renesance

Na počátku 16. století se Hradiště zastavilo ve svém rozvoji a snažilo se právně stabilizovat všechno, čeho dosáhlo. Dosavadní privilegia a výsady byly potvrzeny v roce 1545 Ferdinandem I. a v roce 1567 Maxmiliánem.

Stavební vývoj nadále negativně ovlivňovaly záplavy řeky Moravy, které poškozovaly nejen břehy, ale i městská opevnění. Naproti tomu zájmem města bylo, aby Hradiště bylo dobře opevněno, hlavně proto, že se turecká moc stále více blížila k moravským hranicím. Tím bylo odůvodněno prominutí plateb města králi, které byly pak věnovány na opravy opevnění. V polovině 16. století bylo město v lepším stavebním stavu, než tomu bylo v době dřívější. Přesto zůstávalo Hradiště z různých důvodů malým městem, především pro nedostatek místa.

V této době povolil panovník odprodat Hradišti Staré Město. Tím se stalo definitivně součástí hradištského panství. Do rukou měšťanů se dostal staroměstský kostel, z něj bylo přeneseno sídlo faráře ke kostelu sv. Jiří. Jinou výraznou známkou přeměny bylo vypuzení mnichů z františkánského kláštera.

Podle vžitého zvyku při nástupu nového krále byla předkládána městská privilegia k nové confirmaci. Také Rudolf II. potvrdil v roce 1577 městská privilegia a vydal při tom dekret, který podstatně zvyšoval význam městského práva.

Na konci 16. století dochází k čilému styku města s panovníkem. Šlo tu mimo jiné o finanční požadavky královské koruny. Nemalé výlohy mělo město proto, že český král byl současně i králem uherským. To vyžadovalo vysoké náklady na udržování vojska ve městě, zvláště v období, kdy turecká moc neustále pronikala do blízkosti moravských hranic. Snesitelnými pro město byli vojáci čeští, naproti tomu výtržností se dopouštělo najaté císařské vojsko, zvláště kozáci najatí v Polsku. V souvislosti s jejich pobytem bylo v Hradišti vypáleno 75 domů.

Vítěznou válkou proti Turkům a nabytím Sedmihradska posílil císař Rudolf II. svou moc v Uhrách. Snažil se potlačit svobodu uherské země ve svůj prospěch a současně vyhladit protestantská vyznání. Vůdčí místa v Uhrách byla obsazována Němci, kteří

svou krutostí a bezohledností vzbuzovali zášť proti sobě i proti císaři. To bylo příčinou protihabsburského povstání vedeného Štěpánem Bočkajem v roce 1604. Poté, co v roce 1605 vtrhli na Moravu, ničili a loupili její pohraniční oblasti a k úlevě došlo v roce 1606, kdy byl podepsán s Bočkajem mír.

Františkáni, vypuzení Bočkajovci z hornouherských měst, zejména z Uherské Skalice, našli útočiště v obnoveném františkánském klášteře v Hradišti. Obsazením kláštera získala katolická církev ve městě další důležité středisko.

Většina měst si i v 16. století uchovala svůj gotický charakter a jejich jednotný vzhled byl obohacen jednotlivými renesančními stavbami. Uherské Hradiště patří mezi takto utvářené městské celky. Jediným dokladem o podobě měšťanských domů z doby před zásahem baroka je pohled na Hradiště z roku 1670. Dokumentuje poměrně spolehlivě gotický charakter domů a jen u několika z nich lze podle půlkruhově zaklenutého podloubí usuzovat na renesanční stavby. Později byly zbořeny nebo radikálně přestavěny a nezachoval se z nich téměř žádný renesanční detail.

Jedinou skutečně prokázanou renesanční stavbou je dům č. 155 "U Slunce". Jeden z jeho dochovaných portálků nese datování 1575.

Vzhledem k tomu, že město bylo v 16. století ušetřeno větších živelných pohrom, je chudé na renesanční památky. Pochopitelně, byla-li výstavba nejdůležitějších městských budov, nutných k veřejnému, náboženskému i soukromému životu obyvatel, teprve nedávno dobudována, nemohl se nový výtvarný sloh ve stavebním organismu města podstatně projevit.

Baroko

Nejdůležitější a nejnákladnější stavební akcí bylo budování městského opevnění. Jeho nutnost byla všeobecně uznávána, protože nebezpečí válek a obléhání města hrozilo ustavičně a dosavadní systém opevnění jednoduchou kamennou hradbou s věžemi nedostačoval. Navíc bylo ve špatném stavu po požáru v roce 1609, při němž shořela takzvaná Zadní městská brána.

Nejstarší plán nového fortifikačního pásu je z roku 1658 od Diega de Massonis. Na něm je naznačena vnější hradba s deseti pětibokými bastiony. Z legendy vyplývá, že do této doby byla vybudována zeď se šesti baštami mezi Staroměstskou branou a městským mlýnem. Z pohledu na město z roku 1670 usuzujeme, že během uplynulých 12 let vznikly další bašty mezi Kunovskou a Staroměstskou branou a pevnůstka před Kunovskou branou. Zeď, spojující bašty, je zatím nahrazena palisádou. Z plánu z roku 1676 od inženýra Theofila Henela vyplývá, že se právě staví další bašta východně od budované jezuitské koleje. Opevňovací práce tehdy prováděl Santino Castilione.

Na opevnění se pracovalo soustavně dále. Dokládá to plán z roku 1702 od Karla Iachera z Lindenheimu, na kterém je zachycena poslední zbývající bašta, situovaná za jezuitskou kolej. Měla značně nepravidelný tvar, což bylo způsobeno respektováním staré městské hradby. Dalším krokem tohoto plánu byla přestavba šesti bašt tak, aby

byly všechny stejně prostorné a ležely ve stejných vzdálenostech od sebe. Iacher navrhl kolem celého vnějšího opevnění kanál, který by se v případě potřeby napustil vodou. Je to mohutný barokní projekt, významný novým pojetím vodního opevnění.

Plán od vojenského inženýra F. X. Bonamo z roku 1742 navrhuje jedenáctou baštu. Takový byl konečný stav městského opevnění kolem poloviny 18. století a dále se již nerozvíjel. Význam hradištské pevnosti se zmenšoval se slábnoucím vojenským nebezpečím ze strany Uherska. Proto a pro její špatný stav byla císařem Josefem II. v roce 1782 zrušena.

Hospodářský stav města v 2. polovině 17. a počátkem 18. století byl velmi žalostný. Ubylo příjmů, navíc vzrostly finanční povinnosti, zejména náklady na výstavbu pevnosti a na vydržování vojenské posádky.

Pro hospodářství města bylo značným prospěchem, že vlastnilo svůj statek, skládající se ze Starého Města, Jarošova, Kněžpole, Včelar, Javorovce, Místřic, Popovic, Podolí a Mařatic. Kromě polí náležely městu čtyři lesy a čtyři rybníky.

Robotní patent v roce 1775 přinesl značnou úlevu v robotních povinnostech poddaných, přesto však byla jejich nejtěživějším problémem až do roku 1848. Výroční trhy náležely k důležitým městským výsadám, protože se zde scházeli hradištsí řemeslníci a obchodníci s řemeslníky a obchodníky z blízkého i širokého okolí. Dosavadní počet trhů rozšířil 13. února 1651 císař Ferdinand III. o výroční jarmark po 15. srpnu a koňský a hovězí trh každé pondělí. Dřívější výsadu potvrdil 28. prosince 1722 také císař Karel IV.

S trhem souviselo i právo skladu soli. Ve městě byl umístěn nejprve při radnici, teprve na počátku 18. století zřídil velehradský klášter nové velké skladiště soli při svém opatovském domě (dům "U Slunce"). Ze skladu a distribuce plynul městu nemalý příjem.

V roce 1653 zvolil moravský stavovský sněm zvláštní komisi pro splavnění řeky Moravy. Plánovala se lodní plavba tažená koňmi. V květnu 1720 mikulovský žid Šalamoun Beer uskutečnil plavbu devíti loděmi do Napajedel. Pokus se mu vydařil a tím získal výsadu po šest let dopravovat sůl z Dunaje po Moravě do Napajedel. Pozdější zprávy o lodní dopravě neexistují, dá se tedy předpokládat, že pro značné překážky ustala.

Výkonné moci po roce 1620 se na Moravě jménem císaře ujal výbojně orientovaný olomoucký biskup František kardinál z Ditrichštejna, jehož pomocníkem byl v Hradišti Václav Kulíšek z Moravičan. Ten se spolu s představiteli katolické menšiny zasadil o ideologickou protireformační přestavbu města. V tomto směru jednal cílevědomě, ba až bezohledně. Jeho snahou bylo uvedení jezuitů do Hradiště. Avšak narazil na odpor u kardinála Františka z Ditrichštejna, který usiloval o získání jezuitů do svého města Kroměříže.

Když poslední příslušnice starobylého moravského rodu Kateřina Zoubková ze Zdětína v závěti odkázala velkou část svého majetku ve prospěch jezuitské koleje, kardinál rozhodl, že kolej bude stát v Kroměříži, kde byla v roce 1636 zbudována. Po

vypálení Kroměříže švédským vojskem v roce 1643, kdy byl spálen i jezuitský dům s knihovnou, jezuiti přešli do Hradiště, kde jim byl nabídnut útulek na faře. Teprve v září 1644 Ferdinand III. souhlasil s přenesením koleje z Kroměříže do Hradiště. Jezuitům byly přiděleny pozemky na Dolním náměstí za farním kostelem. V prosinci byla uzavřena stavební smlouva se stavitelem Blažejem Khofflerem a kameníkem Janem Blumem. Bylo nutno vykopat hluboké základy a použít piloty, protože půda byla vlhká. Stavba byla po střechu dokončena v roce 1658, jednalo se ale jen o jihozápadní trakt, jak je patrné na pohledu na město z roku 1670. Je to dvoupatrová budova s krátkými bočními křídly, v jejichž střední části se už počítá s přístavbou kostela. Ta začala v roce 1670 položením základů.

Také zakládání kostela bylo náročné a bylo použito techniky vyzkoušené italskými architekty v Benátkách. Kronikář je popisuje takto: nejprve byly vykopány příkopy do hloubky tří sáhů, na dno položeny dubové klády, spojené mezi sebou dubovými klíny, a potom vložen rošt z dubových a olšových kůlů. Pod věže bylo dáno osm dubových klád, položených ve směru úhlopříček čtverce, a ty byly mezi sebou spojeny. Na uvedený dubový a olšový podklad byla postavena ještě zděná část z kamene a vápna a teprve na těchto pevných základech budována vlastní stavba.

V roce 1680 byl kostel hotov bez věží, které byly dokončeny v roce 1685, následujícího roku byly zasazeny i portály, a tím byla dokončena architektura kostela. Poté byl dokončován jeho interiér.

V další etapě výstavby klášterních budov, která začíná rokem 1700, vznikl trakt přiléhající k severní straně kostela. Celý komplex jezuitských budov byl uzavřen v roce 1729, kdy byla dokončena budova gymnázia s divadelním sálem. Zmíněný celek tvoří tedy čtyři jednopatrová dvoutraktová křídla kolem pravoúhlého dvora, rozděleného stavbou kostela na dvě části. Zařízení kostela bylo dokončeno v době, kdy jezuité Hradiště opouštěli, neboť v roce 1773 byl řád zrušen. Kostel se stal farním namísto zchátralého a nedostačujícího kostela sv. Jiří.

Také františkáni, kteří v roce 1542 opustili zpustošený klášter a kostel zanechali ještě nedostavěný, se po svém návratu v roce 1670 pokoušeli o opravu svého sídla. Byli podporováni městem i králem Matyášem. Díky tomu by byla stavba zhruba dokončena, nebýt velkého požáru v roce 1643, který zachvátil 22 měšťanských domů, františkánský klášter, špitál, Staroměstskou bránu a ještě 11 domů za městskými hradbami. Zkázou ještě dovršila vichřice v roce 1647, která značně poškodila opravy domů, např. na klášteře srazila věž a štít nad kůrem, zřícenina ještě strhla klenbu kostela.

V 50. letech 17. století byla proto zahájena rozsáhlá rekonstrukce, týkající se hlavně kostela a obytné části kláštera. Věž, jejíž stavba by si vyžádala značný náklad a jejíž existence nebyla pro potřeby kláštera nezbytná, je na pohledu na město z roku 1670 znázorněna v rozvalinách.

Klášter byl zřejmě zničen natolik, že se ve františkánské kronice mluví o základech nové budovy. Stavba probíhala v letech 1656 až 1658. Ale i ji stihla podobná katastrofa, jako předcházející, když požár v roce 1681, který byl pohromou pro celé město, františkánský kostel i klášter zničil. Opětná restaurace trvala několik desítek let.

V roce 1700 byla zbořena požárem zřejmě značně zničená část kláštera. Novostavba pokračovala asi rychle, protože v roce 1708 se již mluví o klenbě refektáře vyzdobené malbami a štukami. Zpevňování zdí i celou stavbu financoval Amand Petřvaldský z Petřvaldu, pán na Střílkách. V roce 1718 byl zbořen ambit starého kláštera a zřízen nový. Klášter byl tedy nově vystavěn a tato stavba se v podstatě zachovala až do dneška. Její dispozice je založená kolem pravoúhlého dvora. Je to jednopatrová dvoutraktová budova.

Při požáru v roce 1681, který vznikl v kuchyni františkánského kláštera, byl zachvácen také kostel sv. Jiří. Zůstala z něj pouze klenutá sakristie a kaple sv. Kříže, což bylo pociťováno tíživě, protože v roce 1680 byla v kostele stavěna klenutá kaple s novým oltářem, kostel byl nově omítnut a vydlážděn.

Vnější vzhled farního kostela sv. Jiří se restaurací po požáru podstatně změnil. V hlavním západním průčelí byl zbudován barokní portál, vysoká gotická chrámová okna byla zazděna a nahrazena barokními s půlkruhovými záklenky. Farní kostel však od svého nového vysvěcení v roce 1744 svému účelu dlouho nesloužil. Protože jezuitský kostel sv. Františka byl prostornější i zachovalejší, farní kostel byl v roce 1780 uzavřen a o pět let později zbořen.

Požárem pozbývá město svůj výlučně středověký charakter, který je patrný ještě na pohledu na město z roku 1670. Úzké parcely gotických domů se slučují a na jejich plochách vznikají pohodlné měšťanské domy s bohatými fasádami. Rovněž požárem poškozená věž radnice, původně gotická, byla barokně zastřešena.

Morové epidemie se staly podnětem k barokní umělecké výzdobě města. V roce 1680 dala první z nich vzniknout kapli sv. Rocha na kopci nad vinohrady v Mařaticích. V souvislosti s morem vznikl koncem 17. století také sloup s plastikou sv. Rocha, umístěný ve Smetanových sadech.

Druhý velký mor vypukl ve městě v květnu 1715. Město přislíbilo, že po skončení morových útrap zbuduje sloup ke cti a chvále P. Marie. V roce 1718 byl položen základní kámen a listopadu 1721 byl sloup slavnostně vysvěcen.

V době moru byla dále postavena kaple sv. Šebestiána na nynějším náměstí Palackého a kaple sv. Rozalie, která byla koncem 19. století zbořena. Přiléhala k věži františkánského kostela. Dnes ji připomíná jen deska zasazená v dolní části klášterní věže. K barokní výzdobě města přispěly i kašny na obou náměstích a socha sv. Floriána z poloviny 18. století.

Významnou stavbou tohoto století byla zbrojnice budovaná na místě výbuchem zničené Červené věže. Projekt od Jacoba Albla pochází z roku 1721 a navrhuje zbrojnici jako čtyř křídlovou budovu, jejíž jedno křídlo je od císařského inženýra Leandra Anquisoly. Stavba byla dokončena v roce 1723.

Poněvadž Hradiště bylo rozloženo na ostrově, komunikačním spojením s okolím bylo 15 dřevěných mostů. Jejich výstavba byla důležitá také proto, že městem odněpaměti procházely významné obchodní cesty. Oživení obchodu si město slibovalo od nově budovaných silničních spojů v době císaře Karla IV. a Marie Terezie. Nově budované silnice však trpěly záplavami, což trvalo až do výstavby hrází na přelomu 18. a

19. století. I když bylo město obeháno vodou, trpělo nedostatkem vody pitné. První vodovod, vedený z Mařatic, byl budovaný podle plánů jezuity Davida Mračného od roku 1679. Voda byla přivedena na obě náměstí do dřevěných kašen.

Hradiště si udržovalo funkci pevnostního města. V čele pevnosti stál velitel, který, hlavně v době válečného nebezpečí, byl nejdůležitější osobou, neboť řídil chod pevnosti, ale i vnitřní život města.

Vojenského ducha mezi měšťany pěstoval střelecký spolek, pro nějž byla v roce 1709 vybudována nová dřevěná střelnice ve Smetanových sadech. Stala se střediskem společenského života nejen v 18. ale i v 19. století. Zajímavostí je, že byla v roce 1711 přemístěna o několik set metrů, aniž byla rozebrána.

19. století

Úloha Hradiště jako pevnosti skončila v roce 1782 a dřívější pýcha města - městské hradby - se stávaly stále obtížnějšími, protože bránily stavebnímu rozvoji. Odstraněny však být zcela nemohly, jelikož na mnoha místech byly, ať už hradby nebo alespoň násypy barokního opevnění, hrází proti záplavám.

Přestože ještě v první polovině 18. století převládá v Hradišti čeština, už ve druhé polovině tohoto století bylo město zcela poněmčeno. Byl to důsledek centralizačního úsilí rakouské vlády a v Hradišti, jako sídle krajského hejtmanství, se to muselo národnostně projevit.

Společensky rozhodující vrstvou měšťanstva bylo úřednictvo a obchodníci, menší význam měli živnostníci. Hradiště nebylo, a ani se v 19. století nestalo, centrem výroby, přesto si uchovalo svůj význam obchodního střediska až do první světové války.

V tomto vyhraněném mocenském postavení se německé obyvatelstvo snažilo zabránit vzrůstu počtu obyvatel, kterým by mohl být posílen český živel ve městě.

Situace se nezměnila ani koncem 19. století, kdy se po tvrdém národnostním zápase dostala k moci česká strana lidově pokroková.

Hradiště zůstalo městem úřadů, obchodů a školství. Rozvoj průmyslu se jevil jako nežádoucí, protože by znamenal příliv dělnictva a možnou změnu volebních výsledků. Dá se říci, že specifická vývoje města Uherské Hradiště způsobovala v první polovině 19. století skutečnost, že docházelo k zaplavování terénu. Odstraňování následků si vyžádalo vysoké investiční náklady. Ve druhé polovině to byla sociálně politická struktura rozhodující vrstvy měšťanstva.

Hlavním problémem po zrušení hradištské pevnosti bylo zajištění bezpečných komunikačních spojení. V roce 1784 bylo za hejtmana Baltazara Klementa de Bossi přistoupeno k přebudování silnice vedoucí od Staroměstské brány přes starý most přes Moravu a Rybárnami do Starého Města. Aby v době povodní nebyla zaplavována, byla silnice proti dřívějšímu značně zvýšena a opatřena několika mosty.

Také silnice, směřující od Josefské brány ke Kunovicím, byla zdokonalena podobným způsobem.

Tyto komunikační úpravy neměly dlouhého trvání. Buchlovský hrabě Leopold Berchtold v roce 1803 navrhl zkrácení silnice do Starého Města vybudováním nového mostu. Byl postaven v roce 1817 inženýrem Michalem Schwederem a přibýly k němu ještě další tři. Starý most byl zrušen a snesen. Nová silnice a současně upravovaná silnice do Mařatic byly tehdy osázeny topolovými alejemi, které je zdobily až do konce 19. století.

Postupem času nevyhovovala ani trasa od města ke Kunovicím. Vedla totiž od Josefské brány oklikou až ke spodní části Mařatic, aby se vyhnula zaplavovanému území. V roce 1826 byl vypracován projekt a roku 1830 dostavěna na náspu vybudovaná silnice se šesti mosty.

Je nutno se zmínit i o stavbě železniční dráhy. "Severní dráha" byla vybudována původně jako soukromá dráha z Vídně do Ostravy. Čtvrtého května 1841 přijel první parní vlak z Břeclavi do stanice Staré Město. Pro město a jeho budoucí rozvoj bylo vedení této železnice značně nevýhodné, protože probíhala ve značné vzdálenosti. Tento nedostatek neodstranilo ani zřízení Vlárské dráhy, na níž byl zahájen provoz 1. dubna 1883. I když Uherské Hradiště nebylo bez železničního spojení, neleželo na žádné z hlavních tratí a nestalo se jejich železničním uzlem, což mělo nepříznivé důsledky pro jeho průmyslový rozvoj.

V městě samém došlo k významným úpravám. Velké náměstí (dnes Masarykovo) mělo úroveň značně nižší než dnes a bylo v čase povodní zaplavováno. Proto bylo použito suti ze zbořeného kostela sv. Jiří na zvýšení jeho úrovně. Suti kostela byla zavezena také otevřená strouha Rechla, která vedla středem města. Plnila funkci náhonu mlýnů a funkci kanalizace, ale za vysokého stavu vody způsobovala ve městě záplavy a v čase sucha zapáchala. Zavezením strouhy zmizelo pozoruhodné rozdělení půdorysu města, které po staletí připomínalo výjimečné okolnosti městského založení.

Měšťanské domy byly přestavovány a na místě chátrajících byly budovány nové, výstavnější a většinou o patro vyšší, nebo staré byly zvyšovány o poschodí. Tento stavební rozmach ve vnitřním městě začíná až od poloviny 19. století a je do značné míry urychlován požáry.

V roce 1803 vyhořela věž radnice. Další požár vypukl v roce 1812 v čísle 41 a přenesl se přes ulici opět na radnici, kterou značně poničil. Při požáru v roce 1849 vyhořela celá severozápadní část města s částí Mariánského náměstí, Skladištní a Vodní ulicí. Ani dalšímu výskytu požáru se nelze divit, protože až do druhé poloviny minulého století byly téměř všechny střechy pokryty šindelem.

Zásadní změna v charakteru nové výstavby nastává v 70. letech 19. století. Směřuje již k rozšíření půdorysu města. Ještě v roce 1869 byla sice vystavěna budova německého gymnázia v bývalé jezuitské zahradě, ale většina novostaveb z let pozdějších je již situována do prostoru mezi dřívějším vnějším a vnitřním opevněním. V této době vznikají z bývalých cest mezi hradbami nové ulice Hradební a Velehradská a tam jsou umístěny i přední stavby těchto let. Na prvním místě je to

budova Měšťanské besedy z roku 1871, vystavěná na místě bašty sv. Františka. Ve Hradební ulici byla v roce 1875 postavena židovská synagoga a v letech 1879 - 1887 komplex budov nového městského pivovaru v Hradební ulici.

Do této doby spadá vznik skromného průmyslu, kterým se mohlo Hradiště koncem století pochlubit. Ve Starém Městě byl v roce 1868 vybudovaný cukrovar, znovu obnovený po požáru v roce 1882. U Kunovské silnice vznikají jako zárodek pozdějšího zastavění Fürstova sladovna z roku 1870 a Schaniakův stavební podnik, zřízený roku 1885. Naproti nim založilo město podle plánů vídeňského stavitele A. Siebecka park, v roce 1924 nazvaný Smetanovy sady.

Díky výsledkům činnosti národních uvědomovacích spolků se podařilo prosadit myšlenku založení českého gymnázia. Roku 1882 založená Ústřední Matice školská uzavřela smlouvu se stavitelem Josefem Schaniakem na stavbu nové budovy. Gymnázium je situováno na území bývalé bašty Karlovy, dnes na Velehradské třídě. Budovu zdobí pseudorenesanční sgrafito. V roce 1891 byla rozšířena přístavbou a stala se stánkem prvního českého gymnázia na Slovácku.

Skutečně intenzivní stavební činnost mimo obvod bývalé pevnosti přináší až devadesátá léta. První akcí byla stavba rozsáhlého souboru budov justičního paláce. Stavba probíhala v letech 1891 až 1897 a vyžádala si značné terénní úpravy. Protože severní část stavby musela být založena na pilotách, bylo nutno o dva metry zvýšit úroveň terénu a navíc byly problémy s odvodněním a kanalizací. Stejně problémy provázely i tři stavby sousední. Těmito budovami bylo založeno nové hradištské náměstí, v roce 1898 nazvané náměstí Palackého, které vhodně a citlivě navázalo na starý městský půdorys.

Další výstavba probíhala v dnešních ulicích Dlouhé, Žerotínově a Jana Lucemburského. Zastavována byla rovněž ulice Velehradská v prostoru mezi gymnáziem a nynějším Tyršovým náměstím. Zastupitelstvo města se rozhodlo vystavět novou budovu městské spořitelny a radnice. Brněnští architekti Vojtěch Dvořák a Karel Welzl vypracovali v březnu 1891 projekt a během dvou dalších let byla postavena tato dvoupatrová pseudoslohová budova. Postupně byla i umělecky vyzdobena. Plastiky atlantů a čtyři alegorické postavy na fasádě provedl pražský sochař Antonín Popp a Joža Uprka vytvořil nástěnné malby, z nichž nejvýznamnější jsou výjevy Založení města Přemyslem Otakarem II. a Potvrzení městských privilegií Jiřím z Poděbrad, jež tvoří výzdobu zasedací síně. Novostavba sice uzavřela náměstí, ale svou výškou narušila monumentální působení souboru jezuitských budov.

Výstavbu uvnitř města urychlil požár, který vznikl vedle lékárny a zachvátil téměř celé město. Shořelo 36 domů, z nichž některé musely být vystavěny od základů. Přestože mnoho ostatních vypálených domů přestavováno nebylo, zmizely mansardové střechy a štíty. Pro změnu vnějšího vzhledu města měl požár zásadní význam, shořela nepěkná stanová stříška věže františkánského kostela a teprve v roce 1933 byla rekonstruována do původní podoby.

B - ROZVOJ MĚSTA VE 20. STOLETÍ A NA ZAČÁTKU 21. STOLETÍ

Při regulaci řeky Moravy byl v letech 1904 a 1905 vybudován Schaniakovou firmou nový železný most. Této akci padl za oběť malebný empírový oblouk nad sochou sv. Jana Nepomuckého, mylně nazývaný "Hradištská brána".

Skromný průmysl města rozmnožila Morgensternova továrna na výrobu zahradního nábytku a Franklova továrna na výrobu likérů, obě vystavěné u Kunovské silnice, která tím získává charakter ulice.

Rozměrná novostavba měšťanské školy, zbudovaná v letech 1912 a 1913 byla vystavěna podle projektu pražského architekta L. Skřivánka. Byla situována tak, že vytváří malé Komenského náměstí.

Za podpory Františka Kretze vzniklo v roce 1914 Slovácké muzeum, dočasně umístěné v budově jezuitské koleje.

Nedostatečnost městského vybavení vyvolala v roce 1913 budování nové městské kanalizace a výstavbu přečerpávací stanice. O rok později se začalo s vrtáním nového vodovodu. Práce však přerušila válka. Staré plynové osvětlení z roku 1885 také nevyhovovalo. První elektrické osvětlení zavedla Jarošova firma, ale pouze do několika domů, hlavně na Palackého náměstí. Otázka osvětlení byla vyřešena až po válce napojením města na Západomoravské elektrárny. S osvětlováním města bylo započato 28. října 1922.

Světová válka pochopitelně rozvoji města neprospěla. Pouze dala základ vzniku nemocnice zřízením vojenské karanténní stanice jižně od železniční trati, na místě zemské vychovatelny.

Ve dvacátých letech již nevyhovovaly polohopisné plány z roku 1899, proto vypracoval arch. Vladimír Zakrejs v roce 1926 zastavovací plán, který nepokládal za definitivní, protože považoval za nutné zhotovit nejdříve podrobný plán městského katastru. Měření bylo postupně provedeno a v roce 1935 byly vypracovány nové plány. Až do druhé světové války se stavělo podle plánu Zakrejsova. Zajímavostí je, že například uvažoval o vybudování nového mostu přes Moravu v prodloužení dnešní třídy maršála Malinovského, čímž by byla vedena dálková doprava mimo jádro města.

V prvním desetiletí po válce se rozmohla zvláště soukromá vilová zástavba. Tím vznikly ulice Svatováclavská, Boženy Němcové, Jiřího z Poděbrad, Kollárova a blok na Moravním nábřeží, kde město v roce 1924 až 1926 vybuďovalo obecní domy. Počátek třicátých let byl poznamenán hospodářskou krizí, provázenou nezaměstnaností. V rámci nouzových prací byla v Uherském Hradišti prováděna řada akcí, které přispěly k lepšímu vzhledu města. Byla to především úprava ulic, z nichž Pruchova, Výpadová, Janáčkova, Na Splávku, Svatoplukova a Všehrdova byly vydlážděny a Prostřední vyasfaltována. Zároveň se zavázelo řečiště Morávky a srovnávaly se staré protipovodňové hráze. Pochopitelně mzdy, vyplácené při těchto nouzových pracích, umožňovaly pouze existenční minimum.

Vlastní stavební ruch třicátých let proměnil podobu města opravdu podstatně. V letech 1930 až 1937 byla vystavěna kasárna Přemysla Otakara II. Tím městské zastavění dosáhlo spojení s Mařaticemi. Na místě vyhořelé Fürstovy sladovny vznikly nové obytné domy a budova městské spořitelny, postavená podle návrhu B. Fuchse v roce 1934 a nová budova městských lázní v roce 1936. Podle brněnského architekta dr. J. Stockara-Bernkopfa byla postavena v roce 1934 budova pro finanční úřady, později Okresní úřad, k nim přibyla v letech 1937 až 1938 průmyslová škola. Na Komenského náměstí přibyla mateřská škola podle projektu stavitele Dvořáka.

Zemskou nemocnici rozšířil infekční pavilon postavený roku 1935 podle plánů brněnského inženýra Adolfa Liebschera a stal se nejvýraznější dominantou na jihovýchodním okraji města.

Slovácké muzeum, které bylo delší dobu zavřené, našlo nové umístění ve Smetanových sadech, v prostoru bývalého hostince Na střelnici. Stalo se s pozdějšími přístavbami důstojným stánkem bohatých sbírek archeologických, historických, a především národopisných z celé oblasti Slovácka.

Hlavním nedostatkem půdorysů historických měst byl charakter jejich komunikací, stavěný na pěší či vozový provoz, nikoliv pro provoz automobilů. Tato situace byla v Uherském Hradišti řešena převedením dopravy do nově vzniklé ulice Velehradské, která městské centrum míjela, ale svojí nedostatečnou šířkou rovněž nevyhovovala. Vhodnějším řešením bylo vedení silnice kolem gymnázia k moravnímu mostu. Se stavbou tohoto okruhu se začalo v roce 1936.

Okázalou přehlídkou hospodářství a kultury regionu byla výstava "Slovácko 1937", která podnítila snahy o úpravnost města. Byly dlážděny chodníky, upravovány parky i veřejná prostranství. Rovněž Slovácké muzeum se dočkalo rozšíření podle projektu B. Fuchse.

Výstava Slovácka byla poslední velkolepou akcí v období první republiky. Do roku 1941, kdy byl vydán zákaz soukromých staveb, pokračovala výstavba rodinných domů. Poté již přišla nařízení k budování zákopových krytů.

Během války došlo ke sloučení Uherského Hradiště se Starým Městem, Mařaticemi a Derflí, čímž vzniklo takzvané Velké Uherské Hradiště. Na tom byl postaven Fuchsův regulační plán města. Jeho velkorysé řešení však přesáhlo možnosti stavebního rozvoje v dané situaci. Tento plán se stal podkladem pro vypracování nového regulačního plánu, opět B. Fuchsem.

Válka poznamenala Uherské Hradiště zničením železničního i silničního mostu, pěti domů a poškozením dalších dvaceti čtyř objektů.

Poválečné období do roku 1989

První poválečná léta znamenala především odstraňování válečných škod. Prvním úkolem bylo obnovení komunikačního spojení. Nejprve byly postaveny provizorní dva mosty pontonové, později nahrazené dřevěným pilotovým a potom dnešním železobetonovým. Koncem září 1945 byla zprůjezdněna trať mezi Starým Městem a Kunovicemi po obnoveném mostě železničním.

První rozsáhlou poválečnou akcí bylo budování sídliště Mojmír v letech 1951 až 1957. Bytová výstavba pokračovala sídlištěm V Tůních (1958 - 1962), Pod svahy (1968 - 1971) a Stará Tenice (1969 - 1971).

S výjimkou tří věžových panelových bytových domů na sídlišti Malinovského, které značně porušily siluetu historického jádra města, lze až do této doby považovat poválečnou výstavbu za poměrně zdařilou a urbanisticky promyšlenou.

Ve středu města byly v roce 1957 zbourány dva domy a na jejich místě postavena budova pošty ve stylu socialistického realismu, naprosto nerespektující historický charakter dnešního Masarykova náměstí. Prostory bývalé pošty byly zadaptovány na velkoprodejnu potravin nazvanou Hradišťanka.

Při příležitosti oslav sedmistého výročí založení města došlo mimo jiné k úpravě náměstí Míru, kde byl postaven památník obětem války od akademického sochaře Jana Habarty. Novou úpravu získala také obě středověká náměstí Masarykovo a Mariánské.

V sedmdesátých letech byla zbourána zástavba na severním okraji historického jádra. Současně téměř vymizel blok lemující bývalou Velehradskou ulici ze severní strany. Důvody byly především dopravní. Došlo k přeložení průtahu městem z jeho historického těžiště na okraj. Později bylo autobusové nádraží přemístěno z Palackého náměstí do nového prostoru, čímž se dopravní problém vyřešil jen částečně a krátkodobě. Koncem 80. let vzrostla intenzita dopravy na obvodě historického jádra na téměř 20 000 vozidel za den a problematika realizace obchvatu se stává určující pro další rozvoj aglomerace.

Na západní straně města byly zbourány tři bloky, které tvořily okraj historického jádra. Byly postavené na místě zaniklé barokní fortifikace a jejich stavebně technický stav byl z důvodu zanedbané údržby katastrofální. Na uvolněných plochách byly postaveny solitérní stavby v tendenčním stylu a dokonce i v panelové technologii s rovnou střechou a zejména s dvojnásobnou výškou než původní zástavba.

Exemplárním případem nevkusy a agresivity tehdejšího stavebnictví je Klub kultury (bývalý Klub pracujících) postavený na přelomu 70. a 80. let v Hradební ulici na místě zbouraného pivovaru (ocelová konstrukce byla opláštěná bílými hliníkovými lamelami "feal") a dům Slovač na jižní straně Zelného trhu s opláštěním boletickými panely - modré sklo s hliníkovými rámy. Snad poslední nevítanou dominantou města se stala budova Policie ČR mezi Velehradskou třídou a nábřežím Moravy.

Tyto zásahy do urbanistické struktury a historie města se v té době nehodnotily veřejně jako negativní, ale jako doklad proměny zchátralého v moderní.

90. léta 20. století

Pokračující proces demoliční přestavby byl zastaven až v roce 1989. V následujícím roce byla vyhlášena na území historického jádra města Městská památková zóna a schválen nový Územní plán centrální zóny – regulační plán.

V roce 1992 byla zastupitelstvem města schválena první verze Programu regenerace MPZ a spuštěn byl proces koncepční a cílevědomé obnovy historického jádra města.

Zrekonstruovány a oživeny byly všechny největší památkové areály: kaple sv. Alžběty, Stará radnice, bývalý Františkánský klášter, Galerie Slováckého muzea v bývalé císařské zbrojnici, knihovna B. B. Buchlovana v bývalé synagoze, soubor jezuitských staveb s Redutou, Slovácké muzeum a další.

Do úspěšně naplňovaného programu regenerace MPZ zasáhly nevídanou silou katastrofální povodně v roce 1997, které zaplavily celou městskou památkovou zónu. Masivní a dlouhodobé zaplavení historických objektů způsobilo jejich značné podmáčení a četné statické poruchy. U řady objektů bylo nutno přistoupit k jejich obnově znovu a začínalo se fakticky „od nuly“ (Galerie Slováckého muzea, knihovna BBB).

V období let devadesátých se daří vyplňovat z minulosti zděděné proluky dostavbou nových domů. Například Masarykovo náměstí bylo dostavěno dvěma polyfunkčními domy, zastavěno bylo např. i nároží ulic Havlíčkovy a Františkánské.

Bezpočet fasád a obchodních portálů byla zrekonstruována a všude, kde je to jen trochu možné, se obnovila původní historizujících architektonická forma.

Větší pozornost je věnována využití a vzhledu vnitrobloků, které byly podřadnými prostory, vyplněnými nekvalitními účelovými dostavbami, zejména sklady. V této době došlo k doceňování významu vnitroblokových prostor. V rušném prostředí města vytváří oázy klidu, stínu a bezprašného prostředí. Vznikla a byla zpřístupněna řada průchodů, atrií a nádvoří (radniční nádvoří, redutní, Atrium a pasáž Portál.

Zrekonstruována byla řada veřejných prostranství náměstí a ulic (Mariánské nám., Palackého, Zelný trh, J. Pruchy, nám., ulice Prostřední, Františkánská, Protzkarova, Josefa Stancla, Havlíčkova, a další.

Založen byl nový městský park V Bastionu, rekonstrukčními a revitalizačními zásahy prošly i městské parky Jezuitská zahrada a Smetanovy sady.

Postupně byly obnoveny zachovalé úseky původního městského opevnění.

Z hlediska technické infrastruktury stojí za pozornost rekonstrukce kanalizační soustavy a zejména kmenové kanalizační stoky procházející přes celé historické jádro města, rekonstrukce rozvodu tepla z centrálního zdroje po obvodu MPZ.

V dopravní infrastruktuře prošla úpravami většina místních komunikací, vznikly nové parkovací kapacity zejména po obvodu MPZ, byly rozšířeny pěší zóny (do ul. Protzkarova, část ul. Františkánské a Jindřicha Pruchy.

21. století

Poté, co naprostá většina památkového fondu prošla procesem záchrany, probíhá postupná údržba veškerých nemovitostí v památkové zóně. V roce 2013 byla dostavěna jedna z hodně citelných proluk, a sice mezi Zelným trhem a Mariánským

náměstím. Doplněním urbanistické struktury se daří zacelovat i další jizvy na půdorysu města.

V rámci pravidelné údržby památek došlo i na městské opevnění v ulici Kollárově. Při průzkumu způsobu založení byly v hloubce objeveny velké pravidelně opracované kameny, které mimo jiné vedly k myšlence toto řešení, doposud v lokalitě neobjevené, nechat z části odhalené a opravená hradební zeď byla takto zpřístupněná veřejnosti v roce 2018. Obnova opevnění v ulici Dlouhé byla druhou etapou dokončena v roce 2021.

C - VÝCHOZÍ PODKLADY

- autorský kolektiv: Uherskohradištsko
- autorský kolektiv: Uherské Hradiště
- Karel Jaroslav Obrátil: Královské město Uherské Hradiště
- A. a V. Jůzovi: Uherské Hradiště
- Bohumil Fišer: Uherské Hradiště – topografie
- usnesení Vlády ČR č. 209 k Programu regenerace městských památkových rezervací a zón z roku 1992
- Územní plán centrální zóny schválen 1990, aktualizace 1994, ukončena platnost 2012
- Program regenerace schválen 12/1992, I. aktualizace 8/1995, II. aktualizace 12/1999, III. aktualizace 12/200, IV. aktualizace 06/2011, V. aktualizace 12/2015
- Stavebně historický průzkum MPZ, dokončení poslední etapy 5/1997
- Stavebně historický průzkum ochranného pásma MPZ, dokončení poslední etapy 5/1997
- Informační systém o památkách, nainstalováno na GIS 1998
- Pasport střech krajiny MPZ, dokončen 2000
- Analýza CHER a Kapacitní studie (posouzení stavu a potenciálu vybraného území vymezeného osou od Moravního nábřeží přes historické centrum města do Mařatických vinohradů ve vztahu k cestovnímu ruchu a kulturnímu dědictví – spolupráce s Ústavem územního rozvoje Brno, dokončeno 2001
- Ortofotomapy
- Pasport zeleně, dokončen 2000, aktualizace 2018
- Soutěž na regeneraci Masarykova náměstí a Havlíčkovy ulice 2004
- Koncepce bytové politiky města schválena 2005, aktualizace 2017
- Hodnotová mapa 2005, aktualizace 2014
- Program mobility pro všechny, I. etapa zahájena v roce 2007
- Virtuální prohlídka středověkého města 2012
- Analýza vizuality města – město jako instituce 2012
- Analýza vizuality parteru města – město jako veřejný prostor 2013
- Radiologický archeologický průzkum Masarykova nám. 2013
- Územní studie Moravní náměstí - Lucemburského ulice 2014
- Sociodemografický vývoj města a příčiny poklesu obyvatelstva 2015
- Generel dopravy 2015
- Studie proveditelnosti objektu bývalé věznice 2016
- Program rozvoje města 2017

- Architektonická soutěž Revitalizace nábřeží 2018
- Koncepce dopravy v centru města 2019
- Územní plán města 2020
- Studie modernizace železničního uzlu a proměny v dopravní terminál 2020
- Studie proveditelnosti modernizace železniční trati SUDOP 2020
- Koncepce rozvoje kultury 2021
- Koncepce rozvoje cestovního ruchu 2021
- Adaptační strategie na změnu klimatu 2021
- Koncepce veřejného osvětlení 2021
- Koncepce veřejné dopravy 2021

D - ZHODNOCENÍ URBANISTICKO ARCHITEKTONICKÉ SKLADBY MĚSTA

Uherské Hradiště leží na jihovýchodní Moravě, na území moravského Slovácka. Z rovinatého údolí, vytvořeného náplavami řeky Moravy do výše kóty 178 – 180 m n. m., se zvedají na východě výběžky Vizovické vrchoviny, nad Mařaticemi dosahujícími kóty 230 m n. m., kterou odděluje říčka Olšava od Hlucké pahorkatiny, náležející Bílým Karpatům. Na západě se od údolí řeky Moravy mírně vlní Buchlovická pahorkatina, součást Chřibů, dosahující 205 m n. m. Dalšími charakteristickými přírodními prvky jsou v severní a jižní části masívy lužních lesů a terénní terasa mezi Mařaticemi a Sady. Město obtéká od severovýchodu k jihozápadu řeka Morava, jejíž příznačným rysem jsou četná slepá ramena. Na severozápad od města ústí do řeky Bařův plavební kanál.

Předměstí Uherského Hradiště tvoří na severovýchodě Jarošov, na východ Mařatic a jihovýchodně Sady, Vésky a Míkovice. Městskými čtvrtěmi se dají nazvat obytné soubory Mojmir, Stará Tenice, sídliště Pod Svahy a na katastru Mařatic panelové sídliště Východ a zástavba řadovými domy – Hliník.

Původně dvě současně založená náměstí, dnešní Masarykovo a Mariánské, byla na přelomu 19. a 20. století rozšířena o nové náměstí Palackého. Není jisté, zda malé náměstíčko Zelný trh vzniklo mezi oběma náměstími již při prvním vyměření města nebo až později. Půdorys náměstí je pravoúhlý, pouze Masarykovo bylo už při založení přizpůsobeno terénním poměrům a komunikaci vstupující do města od Kunovic a je mírně lichoběžníkové.

Uherské Hradiště bylo v době svého vzniku městem s plánovitě založeným systémem pravoúhlých ulic, který byl zachován jen uvnitř města v okolí obou náměstí. Na okraji byly ulice zakřivené podle městského opevnění. Osнову ulic pak vyplňuje kompaktní bloková struktura. Tyto historické skutečnosti byly až na několik nešťastných případů respektovány dodnes.

Hlavní kompoziční osa historického centra je tvořena od východu ulicí Všeherdovou a přes Palackého náměstí prochází kolem kaple svatého Šebestiána. Ulice Havlíčkova se dále rozšiřuje v náměstí Masarykovo s kopíí barokní kašny a lemuje jeho severovýchodní stranu. Poté vchází do ulice Prostřední a přes Mariánské náměstí mezi Mariánským sloupem a barokní kašnou do ulice Jindřicha Pruchy kolem

Galerie Slováckého muzea, Moravním náměstím a lávkou přes Moravu. V širším pojetí lze tuto osu trasovat od Mařatických vinogradů až do Starého Města. Osa na ni kolmá začíná na jihozápadě u nádraží Českých drah a prochází ulicí Nádražní přes Masarykovo náměstí a ulici Josefa Stancla směrem k autobusovému nádraží.

Tomuto principu páteřních pěších zón („zlatého kříže“) je přizpůsobeno trasování přístupových a obslužných vozidlových komunikací. Vjezdy do historického jádra leží na vnitřním komunikačním okruhu po obvodu MPZ. Okružní komunikace vede Velehradskou třídou, Svatojiřským nábřežím, Moravním náměstím, Starou Tenicí, ulicí Na Stavidle, Stojanovou, Jiřího z Poděbrad, Svatoplukovou a třídou Maršála Malinovského.

Územní plány městské aglomerace umísťují na obě moravní nábřeží zóny pro sport a příměstskou rekreaci, čímž postupně dochází k jeho oživení. Prvním krokem byla výstavba přístavní hrany pro rekreační plavbu a stavba cyklostezky podél nábřeží. V roce 2019 proběhla urbanisticko-architektonická a krajinářská soutěž na nábřeží, jejíž výsledky snad postupně přispějí ke vtažení tohoto prostoru do centra života města.

Historickému jádru se hodně ublížilo v období let 1970 až 1985, kdy měli koncepci přestavby v péči projektanti ze SÚRPMO Brno. Několik bloků na severní a západní straně bylo zdemolováno. Naštěstí pak pouze v některých místech byly postaveny budovy v tendenčním stylu a dokonce v panelové technologii s rovnou střechou. Většina stavebních mezer a proluk pochází z této doby, kdy zaniklo i několik historicky hodnotných domů. K regeneraci MPZ a její urbanistické struktury přispěla dostavba mnoha proluk a stavebních mezer po roce 1990. Výčet doposud nezastavěných ploch je na str. 73.

E - ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE

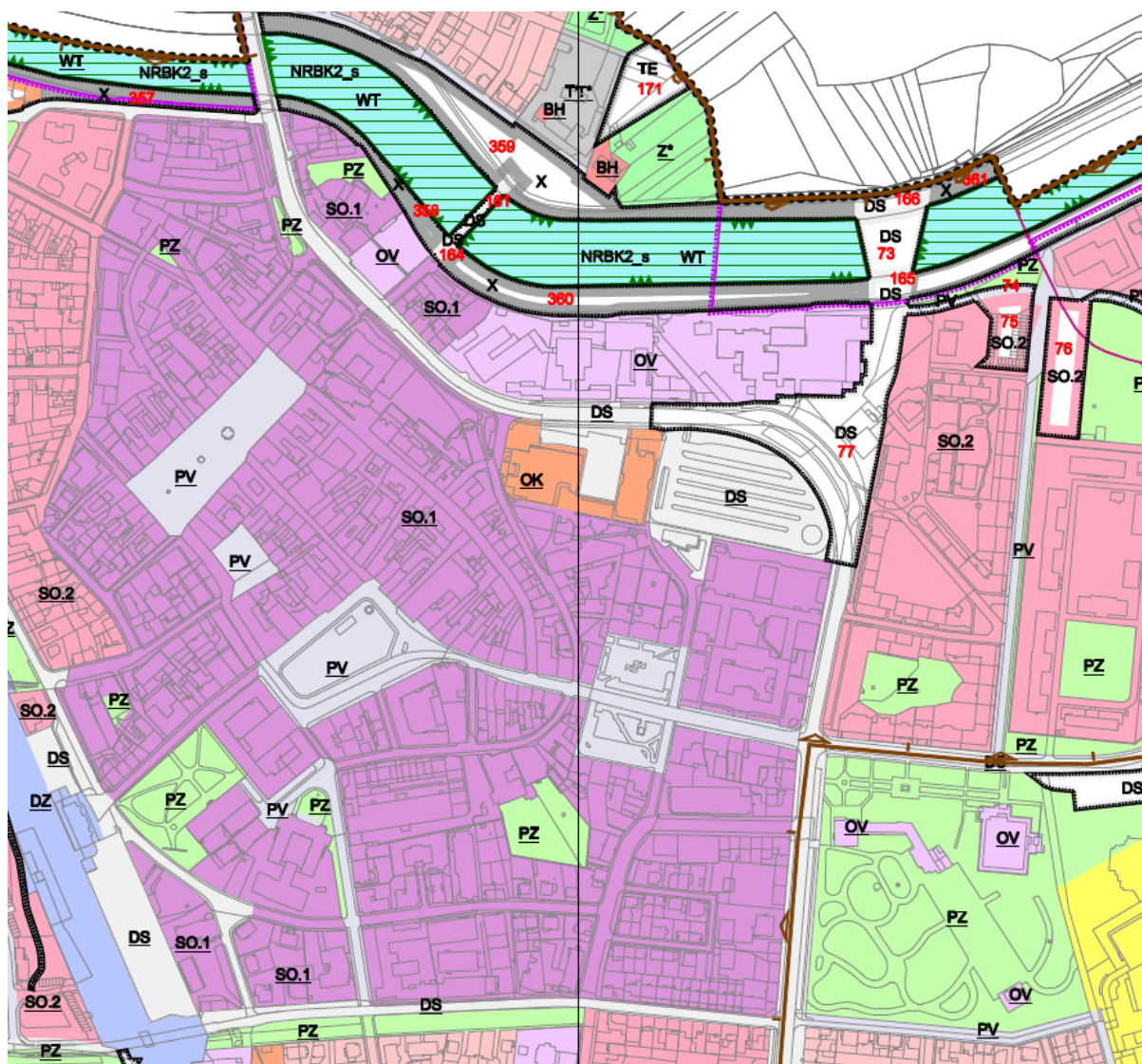
Navržená koncepce územního plánu respektuje stávající historické a kulturní hodnoty a vytváří územně technické podmínky pro jejich ochranu. Ochrana kulturního dědictví je zajištěna vytvořením podmínek ochrany:

- nemovitých kulturních památek, včetně národní kulturní památek
- architektonicky a historicky cenných staveb
- drobné sakrální architektury
- prvků lidové architektury
- historicky cenných území vyjádřených formou plošné ochrany v rámci městské památkové zóny a jejího ochranného pásma, ochranného pásma archeologické lokality a plošných území nemovitých kulturních památek
- území s vysokou a vyšší pravděpodobností výskytu archeologických situací

Vytvoření podmínek této ochrany spočívá především v:

- návrhu takových funkcí v plochách s výskytem těchto hodnot, které nejsou s ochranou těchto hodnot v rozporu, a které umožní vytvoření vhodných podmínek pro jejich ochranu
- respektování těchto hodnot v místě samém, tzn. jejich územní stabilizace

- respektování pohledových horizontů
- návrhu výškové regulace zástavby v území, která respektuje historickou hladinu

<p>PLOCHY VEŘEJNÉ VYBAVENOSTI</p> <p>Plochy s dominantní funkcí občanského vybavení veřejného a sociálního typu.</p>	OV
<p>Hlavní využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - stavby občanského vybavení určené pro vzdělávání, výchovu, sociální služby, péči o rodinu, zdravotní služby, kulturu, veřejnou správu, ochranu obyvatelstva. <p>Přípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - veřejná prostranství, - zeleň, - dopravní infrastruktura – místní komunikace, parkovací a manipulační plochy, - technická infrastruktura, - a další využití charakteru obdobného hlavnímu využití. <p>Podmíněně přípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - stavby pro komerční občanské vybavení a služby – přípustné jen v přímé návaznosti na hlavní využití, - stavby pro bydlení – přípustné pouze v přímé návaznosti na hlavní využití (internát, kolej, byt správce apod.), - stavby pro sport, relaxaci – pouze v přímé návaznosti na hlavní využití. <p>Nepřípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - stavby pro bydlení – jiné než podmíněně přípustné, - stavby pro individuální i hromadnou rekreaci, - stavby pro výrobu a skladování, - a další využití neslučitelné s využitím hlavním, přípustným a podmíněně přípustným. 	
<p>PLOCHY VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ S PŘEVAHOU ZPEVNĚNÝCH PLOCH</p>	PV
<p>Hlavní využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - stavby zpevněných ploch veřejných prostranství a souvisejících zařízení a činností. <p>Přípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - občanské vybavení komerční – stánkový prodej, - prvky drobné architektury, drobný mobiliář, - zeleň, - dopravní infrastruktura – místní komunikace, parkovací a manipulační plochy, - technická infrastruktura, - a další využití charakteru obdobného hlavnímu využití. <p>Podmíněně přípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - parkovací domy v případě umístění na místech stávajících parkovišť, - dočasné stavby a zařízení pro kulturu, sport, rekreaci a komerci. <p>Nepřípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - ploty a oplocení, - bydlení, - stavby pro individuální i hromadnou rekreaci, - výroba a skladování, - využití neslučitelné s využitím hlavním, přípustným a podmíněně přípustným. 	

<p>PLOCHY SMÍŠENÉ OBYTNÉ V CENTRÁLNÍ ZÓNĚ</p> <p>Území městské, převážně historické, zahrnující Městskou památkovou zónu včetně části jejího ochranného pásma. Převládá zástavba objektů bydlení a občanské vybavenosti s integrací funkcí, objektů pro obchod, školství, správu a řízení, kulturu a shromažďování.</p>	<p>SO.1</p>
<p>Hlavní využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - Není stanoveno. <p>Přípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - stavby integrovaných funkcí bydlení a občanského vybavení, - stavby pro hromadné bydlení, - stavby občanského vybavení pro vzdělávání a výchovu, sociální služby, péči o rodinu, zdravotní služby, kulturu, veřejnou správu, tělovýchovu a sport, ubytování, stravování, služby, integrovaný maloobchod apod., - veřejná prostranství a dětská hřiště, zeleň, - dopravní infrastruktura – místní komunikace, parkovací a manipulační plochy, - technická infrastruktura, - a další využití obdobného charakteru. <p>Podmíněně přípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - individuální bydlení za předpokladu, že výška a struktura zástavby výrazně nesníží intenzitu využití území a negativně neovlivní průchodnost územím, - hromadné garáže, za podmínky, že svým charakterem, kapacitou a umístěním významně nezhorší dopravní podmínky v území, bezpečnost provozu a že umístění takových objektů nenaruší užívání staveb a zařízení ve svém okolí a nesníží kvalitu prostředí souvisejícího území například, že svou kapacitou nezvýší významně dopravní zátěž v území. <p>Nepřípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - výrobní areály a sklady, - čerpací stanice pohonných hmot, - a další využití neslučitelné s využitím hlavním, přípustným a podmíněně přípustným. 	
<p>PLOCHY VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ S PŘEVAHOU NEZPEVNĚNÝCH PLOCH</p>	<p>PZ</p>
<p>Hlavní využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - Zeleň, parky, plochy okrasné zeleně. <p>Přípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - prvky drobné architektury, drobný mobiliář, dětská hřiště, - dopravní infrastruktura – pouze chodníky, cyklostezky a polní cesty, - technická infrastruktura, - a další využití charakteru obdobného hlavnímu využití. <p>Podmíněně přípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - ostatní dopravní stavby, manipulační a parkovací plochy za předpokladu, že plocha PZ zůstane minimálně z 50% nezastavěná, - zařízení rekreace a sportu, jen maloplošná veřejně volně přístupná. <p>Nepřípustné využití</p> <ul style="list-style-type: none"> - ploty a oplocení - bydlení - stavby pro individuální i hromadnou rekreaci - výroba a skladování, - další využití neslučitelné s využitím hlavním, přípustným a podmíněně přípustným. 	

F - STAVEBNĚ HISTORICKÝ PRŮZKUM MPZ JEJÍHO A OCHRANNÉHO PÁSMO

Celá MPZ a její ochranné pásmo má zpracován stavebně historický průzkum. Dokončen byl v roce 1997 a je součástí geografického informačního systému města. Na základě výsledků stavebně historického průzkumu byly prohlášeny tyto památkové objekty:

- Masarykovo nám. č. p. 36 – hodnotná architektura v netypickém půdorysu, dům v jádře barokní, vnější podobu získal kolem roku 1875 (prohlášeno v r. 1998)
- Velehradská třída č. p. 714 – hodnotná židovská sakrální stavba (prohlášeno v r. 1999)
- Hradební ulice č. p. 201 – objekt reprezentuje typickou zástavbu 70. let 19. století v rámci urbanismu města (prohlášeno v r. 2001)
- Malinovského třída č. p. 534 – velmi hodnotný funkcionalistický objekt dle projektu F. L. Gahury (prohlášenou v r. 2001)
- Malinovského třída č. p. 306 – objekt z roku 1908 s hodnotným novorenesančním průčelím (prohlášeno v r. 2001)
- Malinovského třída č. p. 368 – objekt z roku 1920 podle projektu Julia Koppa je dokladem maloměstské secese (prohlášeno v r. 2001)
- Malinovského třída č. p. 264 – dům z roku 1896 s členitou a zajímavou hmotou střechy je příkladem historismu pozdního 19. století (prohlášeno v r. 2001)
- Svatováclavská ulice č. p. 450 – reprezentativní budova z roku 1926 ve stylu moderního klasicismu (prohlášeno v r. 2001)

Další navržené objekty (Josefa Stancla 152, Masarykovo náměstí 329, Na Stavidle 646, Prostřední 39) již Ministerstvem kultury ČR prohlášeny nebyly.

V organismu města Uherské Hradiště došlo k posunu architektonické podstaty převážně již k novověkým slohům (kreativní architektura). Tím více záleží na udržení historických stavebních čar i hmot (kontextuální princip). Nelze připustit radikální zásahy v důsledku potřeb dopravy a komunikační sítě jádra, stejně jako nelze připustit narušování uměřené hladiny zástavby.

G - KULTURNĚ HISTORICKÉ ZHODNOCENÍ MĚSTA

Město Uherské Hradiště si i po více než 760 letech své existence zachovalo ráz města s kulturně historickou hodnotou. Je to ale současně město žijící a fungující, přizpůsobující se dnešku při zachování všech hodnot minulosti.

Lidé odpovědní za tvář dnešního města si uvědomují důležitost a cenu dochovaných památek, ale i nutnost symbiózy historické podstaty s moderní současností.

Historické jádro města bylo se svým zajímavým urbanistickým členěním prohlášeno v roce 1990 Městskou památkovou zónou. Skrývá spoustu architektonicky cenných objektů. Dominantními ve městě jsou hlavně soubory staveb jako bývalý jezuitský

areál, bývalý františkánský klášter s kostelem, soubor staveb justičního paláce, ale také věž Staré radnice v Prostřední ulici. Kolorit města dotváří zbytky městského opevnění. Pro historické jádro je typická přítomnost významných kulturních a institucí a škol, které přispívají k jeho revitalizaci. Bezpočet kulturně společenských a sportovních akcí se koná právě v MPZ. Živá folklorní tradice a lidová řemesla zde mají důstojné zázemí.

H - PLNĚNÍ PROGRAMU REGENERACE

stav v roce 2021 - realizace akcí obnovy a opatření v posledním desetiletí

obnova kulturních památek

2011	Hradební 201 – revitalizace fasády
2012	Jezuitská kolej – komplexní obnova objektu
2013	Masarykovo náměstí 19 – obnova části fasády radnice
	Masarykovo náměstí 35 – restaurování maleb na klenbách
	Masarykovo 34 – dokončení komplexní rekonstrukce
2014	kaple sv. Šebestiána – obnova fasády
	Palackého 293 – obnova fasády
2015	Masarykovo náměstí 35 – restaurování dveří schodišťového prostoru
	Havlíčková 159 – dokončení celkové obnovy
	Morový sloup - rekonzervace
	Kostel sv. Františka Xaverského – restaurování dvou soch na fasádě
	Palackého náměstí 293 – obnova interiérů
2016	Kašna na Mariánském náměstí – restaurování i nová technologie
	Všehrdova 267 – obnova střechy
	Kostel sv. Františka Xaverského – restaur. sousoší, portálů a dveří
2017	Kostel sv. Františka Xaverského – dokončení obnovy fasády a věží
	Palackého náměstí 238 – restaurování dveří, repase a výměna oken
2018	Hradby Kollárova – obnova a zahloubení v místě vodního příkopu
2019	Masarykovo 19 - obnova fasády, střechy, oken
	Litinový kříž u františkánského kostela - restaurování
	Mariánské 63 – obnova střechy, fasády, oken a historických vrat
2020	Hradby Dlouhá – 1. etapa obnovy
	Masarykovo 36 – obnova dvorní části objektu
	Prostřední 128 – obnova uliční fasády
2021	Hradby Dlouhá – 2. etapa obnovy
	Kostel Zvěstování Panny Marie – restaurování vstupních dveří
	Všehrdova 267 – restaurování vstupních dveří

Památky v havarijním stavu

Kulturní památky, jejichž havarijní stav by ohrožoval jejich samotnou existenci či ztrátu historických hodnot město v památkové zóně nemá.

Na komplexní rekonstrukci čeká část bývalého justičního paláce s věznicí. Objekt je od roku 1960 bez využití. V polovině devadesátých let ji město převedlo na stát, který od té doby hledal možnosti využití. V současné době probíhají průzkumné

předprojekční práce. Zahájení obnovy je plánováno na rok 2025 a dokončení v roce 2028. Po komplexní obnově by zde měly vzniknout prostory pro okresní soud a v neposlední řadě v nejvíce autentické části Národní památník obětí totalitních režimů.

Těsně za hranicí památkové zóny je dlouhodobě opuštěný a nevyužívaný objekt původně městských lázní z období První republiky, vystavěný ve funkcionalistickém stylu podle návrhu avantgardního brněnského architekta Bohuslava Fuchse. Stav tohoto hodnotného objektu se na obrazu památkové zóny velmi negativně projevuje.

Upuštění od ochrany památky

K upuštění od ochrany vyhlášené kulturní památky v žádném případě dosud v Uherském Hradišti nedošlo.

Památky nevyužívané

Zcela nevyužívanou památkou je pouze již zmiňovaná část justičního paláce s věznicí, která je v majetku státu a budova městských lázní za hranicí zóny, která je ve vlastnictví privátní společnosti.

Jen omezeně na části přízemí je aktuálně využíván památkový soubor Staré radnice.

Objekty v MPZ v havarijním stavu

Ve stavebně technickém stavu, který by bylo možné označit za havarijní, město nemá žádný objekt. Oba výše zmiňované nevyužívané objekty nejsou majetkem města, na přípravě obnovy obou památek město s majiteli spolupracuje.

Objekty v MPZ zdemolované

V posledním desetiletí nedošlo k demolici žádného objektu v MPZ.

Současný stav parků, veřejných prostranství v MPZ

V roce 2011 byl obnoven mobiliář na náměstí Míru.

Park ve Smetanových sadech prošel v roce 2012 rozsáhlou obnovou, byly odstraněny rizikové stromy a vysázena nová zeleň. Dále byla provedena repase všech laviček a výměna části odpadkových košů v centru města a dokončena úprava nádvoří bývalé jezuitské koleje.

V roce 2013 proběhl ořez památných stromů v Jezuitské zahradě a byly vysázeny tři trvalkové záhony na náměstí Míru. Na Masarykově náměstí město opravilo dláždění kolem kašny. Po dokončení obnovy domu č. p. 34 zpřístupnil jeho majitel dvorní prostor.

V roce 2014 došlo na úpravu zeleně na Masarykově náměstí, Palackého náměstí a v ulici Jiřího z Poděbrad.

V roce 2015 byla dokončena revitalizace Komenského náměstí, parku Jezuitská zahrada a části Svatováclavské ulice. Vznikl nový průchod mezi Komenského náměstím a ulicí Stojanovou. Mobilní zeleň na sloupech veřejného osvětlení byla zavěšena na náměstích Masarykovo, Palackého, v Havlíčkově a Protzkarově ulici.

V roce 2016 proběhla částečná obnova mobiliáře na Masarykově náměstí, v ulicích Hradební a Otakarova. V parku Bastion bylo modernizováno a nově upraveno dětské hřiště.

Na Masarykově náměstí pokračovala obnova mobiliáře i v roce 2017, předláždění proběhlo v Dlouhé a Kollárově ulici, na Mariánském náměstí byly nově osázeny květinové záhony. Na Palackého náměstí byl revitalizovaný prostor po odstraněných stáncích. Byly zde osázeny lavičky a pítko.

Rok 2018 byl ve znamení rekonstrukce ulice Šromovy, dále bylo na Zelném trhu zprovozněno litinové pítko a předláždění chodníku proběhlo na Palackého náměstí.

To pokračovalo i v roce 2019 nejen na Palackého náměstí, ale i v ulici Kollárově. Významnou akcí tohoto roku byla I. etapa instalace prvků nového informačního a navigačního systému v podobě rozcestníků, map, výlepových sloupů a označení památek.

V roce 2020 byla nainstalována nová úřední deska a tím mohlo dojít k odstranění původních vitrín, které k tomuto účelu sloužily, v ulici U Reduty. Na Masarykově náměstí slouží k osvěžení v letních dnech soustava mlžítek, které jsou součástí mobilní květinové výsadby. Na Palackého náměstí je nově k dispozici internetová lavička.

V roce 2021 byly podél zdi bývalé věznice naistalovány velkoobjemové kortenové nádoby s keří a trvalkami jako první etapa obnovy zeleně na Velehradské třídě. Proběhla rekonstrukce dalších páteřních chodníků v parku Smetanovy sady.

Po komplexní rekonstrukci jsou tyto prostory:

- Smetanovy sady
- náměstí Komenského
- část Svatováclavské ulice
- park Jezuitská zahrada
- průchod z Komenského náměstí na ulici Stojanovu
- Šromova ulice

Připravuje se nové řešení Masarykova náměstí, protože připravená projektová dokumentace nebyla využita, a po letech není zcela aktuální. Současně bude řešena i ulice Nádražní a Protzkarova. Je připraven prováděcí projekt rekonstrukce ulice Růžová, Prostřední a Mlýnská (pro rok 2022).

Hlavní závady životního prostředí

Doprava

- v roce 2012 došlo ke zkapacitnění křižovatky na vstupu do centra města, čímž se stal průjezd bezpečnější a plynulejší
- dopravní přetížení centrální zóny – byla zavedena progresivní sazba za

- parkování a nastaven novým systémem zpoplatněného parkování
- byla zavedena opatření ke zlepšení cyklistické dopravy v centru – vložení cyklopruhů v ulici Hradební a na Palackého náměstí
- v roce 2019 byla obnovena zastávka MHD u železniční stanice
- v roce 2021 zřízena nová zastávka na třídě Maršála Malinovského u Smetanových sadů

Vandalismus

- v roce 2015 bylo provedeno čištění ulice Prostřední, mimo jiné od žvýkaček
- dochází k opakovanému výlepu drobných nálepek na sloupy VO i další, nepomáhá ani opakované čištění
- kamerový systém pomohl v některých případech odhalovat sprejery

Nádoby na odpad na veřejném prostoru

- město v rámci projektu Smart city připravilo projektovou dokumentaci na podzemní kontejnery na čtyřech místech v centru města, jedno z nich, na Masarykově náměstí, nebylo povoleno orgánem státní památkové péče, realizace se připravuje;

Vizuální smog

- bylo vydáno Nařízení pro regulaci reklamy ve veřejném prostoru
- byl vydán Manuál nabízející možnosti ztvárnění firemních označení a reklamních sdělení sloužící podnikatelům a reklamním agenturám
- útvár městského architekta (ÚMA) konzultuje možnosti označení provozoven a reklamy s majiteli a nájemníky objektů a zajišťuje návrhy řešení.
- v případě vzniku nepovolených výlepů či jiných přestupků proti výše uvedenému nařízení, hledá ÚMA zadavatele, projednává odstranění, případně podává podnět na Krajský úřad
- městská policie v několika případech zamezila černému výlepu přímo na místě

Stav technické infrastruktury a hlavní investiční akce v MPZ

Po rekonstrukci je kanalizační síť včetně páteřní městské stoky vedoucí přes MPZ. Od roku 2001 se v MPZ téměř nevyskytuje vzdušné elektrické, síť vysokého napětí a transformačních stanic VN/NN je zcela vyhovující. Centrum města je plně plynofikováno. Město má vyhovující systém centrálního zásobování města teplem, a to jak zdroje, tak rozvodů, které se dotýkají obvodu MPZ. Správce vodárenské infrastruktury dokončil rekonstrukci kanalizační sítě včetně páteřní městské stoky, která prochází přes MPZ.

- v roce 2011 proběhla oprava kanalizace v ulicích Sloupského a Jana Blahoslava
- v roce 2012 byl opraven plynovod v ulici Hradební
- v roce 2013 došlo k napojení ZŠ UNESCO, Měšťanské besedy a MŠ Komenského na centrální zdroj tepla, městský úřad byl napojen na náhradní zdroj energie a byly položeny optické kabely v ulici Hradební
- v roce 2016 proběhla rekonstrukce vodovodního řádu na Palackého náměstí
- v roce 2018 byla opravena část kanalizační stoky na Palackého náměstí
- v roce 2020 proběhla rekonstrukce plynovodu v ulici Otakarově

Občanské vybavení

Obchodní síť nabízí veškerý sortiment zboží, počínaje potravinami, drogistickým

zbožím, přes elektroniku, domácí a řemeslnické potřeby, po knihkupectví, lékárny, oděvy či květiny. Rozšíření prodejních prostor umožnila novostavba v Dlouhé ulici.

Úbytkové kapacity se v MPZ nachází v 5 hotelích v celkovém počtu 210 lůžek ve 112 pokojích a v šesti penzionech v celkovém počtu 137 lůžek ve 45 pokojích. Další tři penziony se nachází v bezprostřední blízkosti MPZ, tam je kapacita 94 lůžek ve 34 pokojích.

Na území MPZ je celkem 15 restaurací, 14 bister, 19 kaváren.

Zdravotnická zařízení se nachází v tradičních objektech – dvou poliklinikách, třech polyfunkčních objektech, v objektech soukromých i městských. Jedná se o ordinace praktický lékařů i specialistů.

Dopravní obslužnost centra města je dostačující, ale přesto, že přímo v MPZ se nachází 572 parkovací míst a po jejím obvodu dalších 714 míst, se tato kapacita jeví jako nedostatečná.

Hlavními prostorami pro pořádání kulturních akcí jsou Klub kultury, Reduta, kino Hvězda, kino Mír a Slovácké divadlo. Akce komornějšího charakteru probíhají také v Galerii Slováckého muzea, Slováckém muzeu, Slovácké budoře, na Malé scéně, výjimkou nejsou ani programy v knihovně Bedřicha Beneše Buchlovana, v budově Základní umělecké školy nebo v orlovně či sokolovně. Působí zde sedm galerií výtvarného umění.

Tradičním místem pro sportovní vyžití jsou sokolovna a orlovna. Ve večerních hodinách jsou veřejností využívány i tělocvičny základních a středních škol.

Ochrana funkce bydlení v MPZ

V případě Uherského Hradiště není nutné provádět zásadní kroky k ozdravení demografické a sociální struktury.

Město preferuje při pronájmech a převodech nemovitostí záměry zachovávající nebo rozšiřující funkci bydlení.

Počet trvalých obyvatel v MPZ mírně roste, přestože počet obyvatel města spíše klesá. V současnosti je situace zkreslená obsazováním investičních bytů nájemníky, kteří nemají trvalý pobyt v nemovitostech nahlášený. Dá se předpokládat, že skutečný počet lidí sídlících v MPZ je vyšší.

rok	počet obyvatel v MPZ	počet obyvatel ve městě
1995	827	27 566
1996	892	27 600
1997	880	27 535
1998	872	27 380
1999	870	27 228
2000	870	27 140
2001	861	26 722

2002	863	26 527
2003	851	26 421
2004	851	26 280
2005	971	26 131
2006	901	26 007
2007	903	25 865
2008	892	25 677
2009	940	25 551
2010	829	25 393
2011	939	25 453
2012	934	25 343
2013	966	25 266
2014	993	25 287
2015	984	25 254
2016	976	25 246
2017	976	25 215
2018	994	25 212
2019	1025	25 201
2020	1037	25 374

V roce 2013 byla dostavěna Galerie Zelný trh, ve které je 20 bytů. Dalších 6 bytů vzniklo v novostavbě v Hradební ulici a výstavba pokračuje další etapou. V ulici Dlouhé přibylo 12 bytů a další v sousedství v domě orientovaném v ulici Jindřicha Pruchy 3 byty.

Instituce, sdružení, spolky a soubory podporující regeneraci památek, jejich prezentaci a využití

Slovácké divadlo

Slovácké muzeum

Galerie Slováckého muzea

Knihovna B. B. Buchlovana

Klub kultury

Městská kina

Římskokatolická farnost

Muzejní spolek v Uherském Hradišti

Spolek přátel literatury a knihovny

Slovácký veterán car club

Folklorní soubory:

- Hradišťan
- Cífra
- Kunovjan
- Rabi Gabi
- Old Stars Hradišťan

Cimbálové muziky

- Jaroslava Čecha
- Burčáci
- Mladí Burčáci

- Ohnica

Dětský folklorní soubor Hradišťánek
Pěvecký sbor Svatopluk

Akce využívající a rozvíjející místní tradice

- Slovácké slavnosti vína a otevřených památek
- Hody s právem, v místních částech (Mařatice, Sady, Vésky, Míkovice, Jarošov)
- výstavy a košty vín ve čtvrtích města
- Fašank v místních částech udělování čestného ocenění Dům roku, Stavba roku
- udělování Ceny Vladimíra Boučka za zachování a rozvoj lidové umělecké výroby
- Medailérské sympozium (jednou za dva roky)
- Velikonoční, Svatojánský, Vánoční a podzimní jarmark lidových a uměleckých řemesel
- Letní filmová škola
- Festival hudebních nástrojů lidových muzik
- Jazzový weekend
- Den Země
- výstava Proměny města (jednou za dva až tři roky)
- Hradištské kulturní léto
- výstavy Slováckého muzea
- Mezinárodní malířské sympozium Hradištský plenér
- Brány památek dokořán
- Otevřené brány kostelů
- Žehnání svatomartinských vín

Zájem podnikatelské sféry o záchranu a využití místních významných památkových objektů

Stav domů – upravené a čisté fasády objektů v soukromém vlastnictví nejlépe vypovídá o vztahu podnikatelské sféry k procesu regenerace. Podnikatelé se aktivně podílí na financování obnovy památkových objektů i na regeneraci interiéru památkové zóny.

Také výstavba 38 nových podnikatelských domů v prolukách přispěla k regeneraci urbanistické struktury MPZ.

V roce 2018 proběhl 27. ročník soutěže o již prestižní čestné ocenění města za kvalitu architektonického díla - Dům roku nebo za stavební počín - Stavba roku a některé se úspěšně ucházely o titul Stavba Zlínského kraje.

Kulturní památky jsou přirozeně živé tím, že jsou využívány k podnikání. Takto slouží šest památek ve vlastnictví města, které jsou pronajímány, a devět ve vlastnictví fyzických či právnických osob.

V roce 2010 město společně se Sdružením historických sídel Čech, Moravy a Slezska uspořádalo odbornou konferenci na témata Moderní architektura v historickém prostředí a Živel reklamy.

V roce 2015 bylo město hostitelem Sněmu sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska a v roce 2021 uvítalo Národní zahájení Dnů evropského dědictví.

Obnova historické urbanistické struktury

Od roku 1992 bylo zastavěno 40 stavebních mezer a proluk. Výčet doposud nezastavěných ploch a proluk je uveden v návrhové části na straně 69 - 70. Na straně 70 - 71 je uveden také výčet objektů, jejichž objem a hlavně výška zástavby vykazuje vůči okolním objektům rezervu a doplnění hmoty ať už nástavbou, případně demoliční přestavbou, by bylo z hlediska využití potenciálu především k bydlení vhodné a žádoucí. Výčet je zamýšlen jako potenciálně možný. Konkrétní případy musí být řešeny individuálně a rozhodující je posouzení orgánem státní památkové péče.

Zřizování dopravně zklidněné a pěší zóny

Průběžně jsou budována odstavná a parkovacích stání, záchytná parkoviště po obvodu historického jádra. Největší nové kapacity vznikly v ulici Na Stavidle (77 míst), záchytná parkoviště ČD Jih (192 míst) a parkoviště ČD Sever (51 míst), v severním sektoru u obchodního centra (120 míst), na ulici Stojanova (49), na Velehradské třídě (65 míst), a v neposlední řadě na parkovišti u sportovní haly (102 míst). V centru města je k dispozici 572 míst a po obvodu historického centra pak 714 míst.

V režimu pěší zóny jsou ulice Havlíčkova, Prostřední, Šromova, Mlýnská, Protzkarova, části náměstí Masarykova a Mariánského, části ulic Františkánské, Hradební, Jindřicha Pruchy. Připravuje se projekt pěší zóny v ulici Nádražní.

Financování obnovy památek a prostředí MPZ

Celková částka věnovaná do obnovy památek a prostředí MPZ po dobu realizace programu regenerace MPZ (1992 - 2021) je už více než jedna miliarda Kč. Majitelé památek využívají dotačních titulů poskytovaných Ministerstvem kultury ČR, Zlínským krajem.

Město poskytuje dotaci z Fondu obnovy historické architektury na obnovu objektů, které nejsou prohlášeny za kulturní památky, ale prokazatelně disponují památkovými nebo architektonickými hodnotami a nachází se kdekoli v k. ú. Uherské Hradiště, Mařatice, Jarošov, Sady, Míkovice a Vésy. Dále se tento Fond zřizuje na obnovu objektů, které jsou prohlášeny za kulturní památku dle výše uvedeného zákona, ale nacházejí se mimo území Městské památkové zóny Uherské Hradiště v k. ú. Uherské Hradiště, Mařatice, Jarošov, Sady, Míkovice a Vésy.

Aktuální stavebně technický stav Městské památkové zóny

Až na výjimky je stav městské památkové zóny v roce 2021 uspokojivý. Nicméně řada objektů, jež byly obnovovány v první fázi procesu regenerace na počátku 90. let, volá po větších opravách a stavebních zásazích.

Započala obnova městského informačního a orientačního systému 1. etapou, aktuálně probíhá příprava další etapy. Městský mobiliář a veřejné osvětlení je

obnovováno postupně v rámci úpravy konkrétního veřejného prostranství. Neuspokojivý je stav vodního prvku v nádvoří Staré radnice. Stále je neuspokojivý stav také v zamoření památkové zóny všudypřítomnou reklamou, byť v posledních letech došlo k mírnému zlepšení. Některé veřejné prostory na komplexní rekonstrukci teprve čekají (Masarykovo náměstí, ulice Mlýnská, ulice Růžová) a jiné před 20 lety zrekonstruované už znovu vyžadují obnovu (Prostřední ul.)

I – KULTURNÍ PAMÁTKY V MPZ A OCHRANNÉM PÁSMU

Číslo rejstříku	čp.	Památky	Umístění
47125 / 7-3460		kaple sv. Šebestiána	Palackého náměstí
24671 / 7-3455		městské opevnění	Ul. Dlouhá, Otakarova, Kollárova,
21169 / 7-3482		kříž	Tyršovo náměstí
15869 / 7-3472		socha sv. Floriána	Mariánské náměstí
45321 / 7-3471		sloup se sousoším – mariánský sloup	Mariánské náměstí
35955 / 7-3474		sloup se sochou sv. Rocha	Smetanovy sady
25908 / 7-3479		pomník obětem II. světové války	náměstí Míru
22317 / 7-3477		pomník rodiny Winklerovy	Smetanovy sady
21577 / 7-3475		kašna	nádvoří Galerie
32602 / 7-3456	21, 256	klášter jezuitský, kostel sv. Františka Xaverského	Masarykovo náměstí
21441 / 7-3458	124	klášter františkánský s kostelem Zvěstování Panny Marie, socha sv. Jana Nepomuckého a křucifix	Františkánská ulice
28243 / 7-3476		kašna	Mariánské náměstí
30377 / 7-3470	13	měšťanský dům s kaplí	Vodní ulice
12487 / 7-8595	19	radnice Nová a spořitelna	Masarykovo náměstí
29935 / 7-7090	34	měšťanský dům	Masarykovo náměstí
12488 / 7-8594	35	činžovní dům	Masarykovo náměstí
12489 / 7-8792	36	fara	Masarykovo náměstí
19868 / 7-3465	45	měšťanský dům	Mariánské náměstí
30709 / 7-3466	46	měšťanský dům	Mariánské náměstí
32975 / 7-3467	61	měšťanský dům	Mariánské náměstí
12490 / 7-8785	63	činžovní dům	Mariánské náměstí
12910 / 7-3468	103	bývalá zbrojnice, dnes Galerie SM	Otakarova ulice
11266 / 7-8683	128	měšťanský dům	Prostřední ulice

19497 / 7-3462	148	měšťanský dům - lékárna	Masarykovo náměstí
20020 / 7-3461	130	radnice	Prostřední ulice
33350 / 7-3463	155	měšťanský dům	Masarykovo náměstí
49523 / 7-8787	157	činžovní dům	Masarykovo náměstí
12491 / 7-8788	158	činžovní dům	Masarykovo náměstí
22672 / 7-3464	159	měšťanský dům U labutě	Havlíčkova ulice
18510 / 7-3469	179	muzeum Slovácké	Smetanovy sady
51044 / 7-8983	201	měšťanský dům	Hradební ulice
12492 / 7-8589	238	činžovní dům	Palackého náměstí
12493 / 7-8590	260	činžovní dům	Palackého náměstí
51047 / 7-8981	264	měšťanský dům	tř. M. Malinovského
12494 / 7-8591	267	soud - justiční palác	Všehrdova ulice
12495 / 7-8789	293	činžovní dům	Palackého náměstí
51040 / 7-8984	306	měšťanský dům	tř. M. Malinovského
51041 / 7-8980	368	měšťanský dům	tř. M. Malinovského
51042 / 7-8982	450	banka	Svatováclavská
51497 / 7-9022	593	lázeňský dům	Dvořákova ulice
50063 / 7-8851	714	bývalá synagoga, dnes knihovna	Velehradská třída

J – POPIS VÝZNAMNÝCH KULTURNÍCH PAMÁTEK

FARA

Adresa: Masarykovo náměstí 36

Rejstříkové číslo: 12489/7-8792

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

První zmínka o farní budově v historických pramenech pochází z roku 1466. Původní objekt v roce 1620 vyhořel a grunt zůstal pustý až do roku 1637, kdy byl prodán děkanovi Václavu Kulíškovi, který v něm zřídil kaplanství a spojil jej s domem sousedním. Oba grunty pak dostaly společné popisné číslo 36.

Dnešní podoba fary odpovídá klasicistní úpravě, provedené na počátku 19. století, se zachováním rysů předcházející barokní přestavby, kdy ke dvěma hloubkovým traktům staršího renesančního levého domu byla připojena symetrická část s podélnou nosnou zdí.

Z renesančního domu zůstala dodnes zachována místnost s valenou klenbou a olištovanými lunetami při náměstí a podsklepený špýchar v navazujícím dvorním křídle. Ze zbývajících pravé části fary odpovídají barokní přestavbě obě místnosti uličního traktu. Klasicistní úpravu dokumentují klenby ostatních místností fary i

hospodářského křídla s chlévy. Úpravy patra a fasády byly provedeny v letech 1879 až 1890.

Současné využití:

Objekt v současnosti plní funkci fary včetně zázemí.

BÝVALÝ FRANTIŠKÁNSKÝ KLÁŠTER

Adresa: Velehradská 124
Rejstříkové číslo: 21441/7-3458
Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Františkánský klášter byl v Uherském Hradišti založen v roce 1491 biskupem Janem Filipcem. Ještě před dokončením kláštera byli mniši donuceni v roce 1542 opustit objekt, který zůstal prázdný až do konce 16. století. Počátkem století následujícího se dostali ke slovu znovu katolíci a usadili v klášteře františkány maďarské.

V roce 1646 byl požárem ve městě zasažen i klášter, o rok později došlo vlivem vichřice k dalšímu poškození objektu. K obnově docházelo velmi pomalu a navíc zde byl v roce 1681 úmyslně založen požár, který se rozšířil i na město. Svou barokní podobu klášter získal na počátku 18. století.

Po levé straně vchodu do kláštera se nacházela v letech 1716 - 1876 kaple sv. Rozálie, jejíž zakládací deska je nyní vložena do paty klášterní věže. Po pravé straně kostelní budovy je umístěna socha sv. Jana Nepomuckého, která se nacházela původně při řece Moravě u tzv. Hradištské brány.

Z dalších pamětihodností souvisejících s klášterem je nutné jmenovat studnu v nádvoří kláštera, která je nejstarší studní v Uherském Hradišti. Od východní strany se táhla klášterní zahrada, původně městský hřbitov. V době Josefa II. svedl konvent boj proti zrušení kláštera, který byl zachráněn na úkor velehradského kláštera a jezuitského kláštera v Uherském Hradišti.

Komplex kláštera prošel nákladnou rekonstrukcí, která byla dokončena na jaře roku 2000. Dnes celému souboru dominuje vysoká klášterní věž zastřešená barokizující bání. Vstupní průčelí kláštera - kvadratury je sevřeno mezi západní průčelí kostela a boční průčelí činžovního domu v ulici Františkánské. Hlavní vchod je orámován portálem, v jehož tympanonu se nachází boltcová kartuše se znakem uherské františkánské provincie. Fasáda kvadratury je ploše pojatá, vyrůstá z průběžného soklu s obloukovou římsou, nahoře je uzavřena profilovanou římsou korunní.

Z jižní strany je vstup s pravoúhlým pískovcovým portálem s nadsvětlíkem a reliéfní znak biskupa Jana Filipce, který sem byl druhotně umístěn. Západní i severní průčelí je rovněž v barokním stylu. Čtvercové nádvoří kvadratury je lemováno stěnami s vysokým pilastrovým řádem a pětinasobnou půlkruhovou slepou arkaturou ambitu. Celé přízemí je zaklenuto barokními lunetovými klenbami.

Pozoruhodný je barokní interiér slavnostního sálu refektáře, v němž jsou ústřední výzdobou klenby štuková oválná zrcadla s freskami Zvěstování Panny Marie a s apotheosou sv. Františka, sv. Amanda a sv. Anny. Plocha klenby je zaplněna těžkým palmetovým ovocným a květinovým štukem i medailony s reliéfními postavami světců a andělů. K provedení této štukové výzdoby interiérů byl povolán Baltazar Fontana. V lunetách jsou olejomalby na plátně, po stranách vestavěné barokní skříně. Severní průčelí sálu je vyplněno obrazem Večeře Páně. Sál se právem řadí k nejlepším dochovaným barokním interiérům na Moravě. Jeho restaurování bylo dokončeno v roce 2000.

Ve svém souhrnu představuje soubor františkánského kláštera přitažlivou kulturní památku přesahující místní význam.

Současné využití:

V současné době sídlí v objektu Moravský zemský archiv.

HOTEL SLUNCE

Adresa: Masarykovo náměstí 155

Rejstříkové číslo: 33350/7-3463

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Budova měšťanského domu, ve kterém je dnes umístěn hotel Slunce, je jedinou dochovanou renesanční stavbou ve městě. Byla postavena v roce 1578. Nejstarším známým majitelem je v roce 1602 zmiňován Jan Třebický z Olivové hory.

V letech 1629 až 1763 byl dům majetkem velehradského kláštera. Mnichové se sem, pod ochranu městských hradeb, uchýlovali hlavně ve válečných dobách. Vybudovali zde velkou komoru pro sklad soli. Od druhé poloviny 19. století budova sloužila jako hostinec a hotel zvaný U zlatého slunce.

Na vyobrazení města před požárem roku 1681 je dům zachycen jako patrový se dvěma sedlovými střechami kolmými k průčelí, opatřenému štítem s renesanční vykrajovanou atikou. Tuto úpravu nahradila po požáru barokní mansardová střecha krytá šindelem, jak je zachycena ještě na fotografiích z konce 19. století.

Při radikální rekonstrukci v roce 1929 podle plánů stavitele Aloise Cvacha došlo k likvidaci renesančních konstrukcí. Majitelé, manželé Čápo, nechali upravit průčelí a vestavět hotelové pokoje do půdních prostor. Secesní úpravy z roku 1904, které bychom dnes pokládali za hodnotné, byly touto opravou odstraněny.

V roce 1936 koupila hotel rodina Fojtova, ale její působení zde bylo v letech 1948 až 1991 přerušeno a dům byl v majetku státu. Restituenti se po navrácení objektu snažili uvést jej do náležitého stavu.

V roce 2001 koupila hotel společnost Synot Real Estate, a.s., která byla investorem zatím poslední rekonstrukce, jejímž výsledkem je dnešní objekt hotelu a pasáže Slunce.

Současné využití:

V současné době je v budově provozována restaurace a hotel a prodejní pasáž

BÝVALÝ JUSTIČNÍ PALÁČ

Adresa: Všehrdova 267
Rejstříkové číslo: 12494/7-8591
Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Skutečný počátek intenzivní stavební činnosti mimo obvod bývalé pevnosti přinesla devadesátá léta 19. století. První, několik let trvající, akcí byla výstavba rozměrného souboru budov justičního paláce v letech 1891 až 1897. Stavba si vyžádala značných terénních úprav a spolu se třemi novostavbami z týchž let mezi palácem a městem vytvořila základ budoucího nového náměstí.

Výstavba byla velmi obtížná, neboť budovy na severní straně se stavěly na pilotách. Úroveň terénu bylo nutno zvyšovat o dva metry a rovněž otázka odvodnění a kanalizace způsobovala městské radě koncem století značné starosti. Náročně je řešen vstupní vestibul dnešní UMPRUM, který je zaklenut zrcadlovou klenbou s lunetami, strop je vyzdoben alegorickými malbami.

Z dalších pozoruhodných interiérů stojí za pozornost sál ve středním křídle a kaple ve věžeňské části. Reprezentativní historizující novorenesanční stavba justičního paláce ovládá okolí svým monumentálním rozsahem.

Současné využití:

V současné době je v budově provozována Střední uměleckoprůmyslová škola, prostory bývalé věznice jsou zatím bez využití, projekt obnovy se připravuje.

KAPLE SVATÉ ALŽBĚTY

Adresa: Vodní 13
Rejstříkové číslo: 30377/7-3470
Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Nejstarší stavbou nacházející se na území města je gotická kaple svaté Alžběty založená, spolu s bývalým městským špitálem. Iniciátorem byl patrně někdo ze šlechtické rodiny pana Smila z Moravan z rodu pánů z Ladštejna nebo pan Smil sám. Z počátku 15. století se dochoval gotický polygonální presbytář kaple, zaklenutý křížovou klenbou s vnějšími opěrnými pilíři. Z konstrukcí vlastního gotického špitálu se bohužel nedochovalo nic.

K roku 1582 se špitál označoval za téměř opuštěný. Ve špitálním kostelíku či kapli se nekonaly bohoslužby a je možné předpokládat špatný stavební stav celého objektu. Roku 1610 byla špitální kaple znovu zařízena pro bohoslužby. Součástí obnovy bylo zřejmě i znovu vyklenutí závěrové části vrcholně gotické klenby presbytáře.

V roce 1643 poškodil špitál s kaplí požár města. Odstranění těchto škod spojené s dílčí přestavbou kaple datuje letopočtem 1656 raně barokní portálek, dnes však

druhotně osazený v bočním vstupu do lodi, jejíž interiér rozčlenil podle všeho štukový pilastrový řád se slepou arkaturou na zdech.

Z velkého požáru města v roce 1681 vyšel špitální kostelík bez úhony. Vážné ohrožení však znamenal výbuch nedaleké prašné Červené věže v roce 1695. Statické poškození špitálu a kaple výbuchem je více než pravděpodobné. Statické poruchy pak zřejmě byly důvodem stržení budovy špitálu a provedení vrcholně barokní novostavby v rozsahu dnešního ponechaného jednotraktového přízemí přední části budovy špitálu.

Špitál byl brzo rozšířen o nyní zbořenou zadní část budovy vybavenou rovněž valenými lunetovými klenbami. Stalo se tak v roce 1727, kdy je doloženo zvýšení počtu chovanců z osmi na dvanáct osob.

Následující stavební zásahy souvisely s postupným budováním zdejší nemocnice od roku 1797.

Impulsem k další závažnější stavební akci byl požár Vodní ulici v roce 1849. Na samém sklonku klasicismu tak bylo hlavní vstupní průčelí budovy kaple po předchozí výstavbě bočních traktů sjednoceno novou fasádou, vykazující již vliv eklektického historismu. Byla položena nová nízká sedlová střecha. Současně byly pořízeny nové střechy budovy špitálu a pod nimi zhotoveny nové ploché stropy v rozsahu celého prvního patra objektu dobudovaného nad barokním přízemím špitálu v předešlých padesáti letech.

Osmdesátá léta 20. století datují unáhlené zboření východní části budovy špitálu ale také pokračující chátrání zbylé části souboru, který je neodmyslitelnou součástí historické zástavby města a stěžejním článkem východní fronty Vodní ulice.

V devadesátých letech pak došlo k zásadnímu regeneračnímu zásahu.

Současné využití:

V současné době je v budově provozována lékárna a ordinace praktických lékařů.

KAPLE SVATÉHO ŠEBESTIÁNA

Adresa: Palackého náměstí

Rejstříkové číslo: 30377/7-3470

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Votivní kapli nechala v době moru roku 1715 postavit hradištská vojenská posádka v prostoru mezi vnějším a vnitřním opevněním před Kunovskou bránou, na nynějším náměstí Palackého. Vysvěcena byla 16. srpna 1716 a později byla na vrcholu štítu osazena plastikou svatého Šebestiána. V lednu 1969 byla kaplička vyzvednuta, posunuta o několik metrů jihovýchodním směrem na zvýšený terén a do konce roku 1971 celkově zrenovována. Poslední rekonstrukcí prošla v roce 2014.

Současné využití:

V současné době objekt není běžně přístupný, dotváří prostor náměstí.

KOSTEL SVATÉHO FRANTIŠKA XAVERSKÉHO

Adresa: Masarykovo náměstí

Rejstříkové číslo: 32602/7-3457

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Kostel svatého Františka Xaverského je součástí komplexu jezuitských budov na Masarykově náměstí. Kostel byl původně vystavěn jako variace římského vzoru jezuitských kostelů. Měl být zasvěcen svatému Františku Xaverskému jako vůbec první řádový kostel v české provincii.

Základní kámen byl položen 10. dubna 1670. Stavbu, technicky stejně náročnou jako byla stavba koleje, řídil architekt Jan Jarolím Canevallo. Dospod bažinatého podloží byly uloženy dubové trámy spojené dubovými skobami. Na ně byly postaveny sáh dlouhé olšové kůly a teprve na ně se kladlo zdivo z kamene a vápna.

Ještě nehotový kostel byl odevzdán k bohoslužbě 2. července 1677, avšak záhy byl poškozen požárem, a tak mohl být konsekrován olomouckým světícím biskupem až 30. června 1682.

Ve stavbě se však nadále pokračovalo do roku 1685, kdy architektonické dílo vyvstalo v plné barokní kráse. K nebi se tyčily dvě věže a na fasádě mezi nimi stála pozlacená socha svatého Františka Xaverského. Vzhledem k tomu, že šlo o jediný chrám s tímto zasvěcením v provincii, nařídila městská rada, aby si všichni občané Hradiště ozdobili domy sochou tohoto světce.

Jezuité zřídili před hlavním oltářem v roce 1690 řádovou kryptu. V roce 1692 sem byly slavnostně přeneseny také ostatky zakladatelky koleje Kateřiny Alžběty Zoubkové ze Zdětína a Habrovan.

Dnešní vzhled kostel dostal v roce 1755, kdy byly dostavěny a zakončeny obě věže a kostel ozdobila charakteristická fasáda. Obnova fasády a věží byla dokončena v roce 2017.

Současné využití:

Budova slouží duchovním účelům.

KOSTEL ZVĚSTOVÁNÍ PANNY MARIE

Adresa: Františkánská

Rejstříkové číslo: 21441/7-3459

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Součástí areálu františkánského kláštera je kostel Zvěstování Panny Marie postavený na přelomu 15. a 16. století. Z původní stavby se po radikální přestavbě v 17. a 18. století dochovalo pouze obvodové zdivo lodi a presbytáře. Rozsáhlé opravy kostela, poškozeného při povodni v roce 1997, byly zahájeny v roce 1999.

Stavba kostela je v jádře gotická, s bočními kaplemi, zaklenutá v lodi barokními valenými klenbami. Klenba v lodi je zdobena střízlivým štukovým dekorem a pochází zřejmě z poloviny 17. století, doby počátku oprav zničeného objektu. Výzdoba kaplí pochází z dílny B. Fontany. Na restauraci vnitřního zařízení budovy se počátkem našeho století podílel Joža Uprka.

Po levé straně vchodu do kláštera se nacházela v letech 1716 - 1876 kaple svaté Rozálie, jejíž zakládací deska je nyní vložena do paty klášterní věže. Po pravé straně kostelní budovy je umístěna socha svatého Jana Nepomuckého, která se nacházela původně při řece Moravě u tzv. Hradištské brány.

Současné využití:

Budova slouží duchovním účelům.

LÉKÁRNA U ZLATÉ KORUNY

Adresa:	Masarykovo náměstí
Rejstříkové číslo:	19497/7-3462
Klasifikace:	Kulturní památka

Historie:

Dům č. p. 148 na Masarykově náměstí v Uherském Hradišti má sice některé středověké prvky, ale první zmínka o něm a jeho majitelích je až z roku 1606. Úřední záznam z roku 1689 již uvádí, že zde byla lékárna. V roce 1729 koupil dům Ignác Pilchowitz, který jej v roce 1752 celý přestavěl a dal vyzdobit oficínu nástrojnými obrazy. Datum přestavby potvrzuje chronogram umístěný na stropě.

Klenutý strop je štukou a plastickou malbou rámců členěn v barokně formované pole. V lunetách jsou vyobrazení slavní antičtí lékaři a lékárníci. Dále zde nacházíme alegorické obrazy: Zkouška a Rozum. Plynoucí čas znázorňují symbolické postavy ročních období. Dominující postavení má centrálně situovaný obraz Herma a Hippokrata.

Výzdoba stropu byla v minulosti připisována Ignáci Josefu Raabovi žijícímu na Velehradě, nyní připisují odborníci malby Josefu Ignáci Sadlerovi z Olomouce.

Fasáda domu se v průběhu doby měnila. Původní podloubí bylo v roce 1884 zastavěno, čímž byl prostor lékárny zvětšen. Protože majitelé Antonie a Josef Stanclovi zakoupili v roce 1883 i vedlejší dům č. 149, byl současně celý objekt sjednocen novorenesanční fasádou a vyzdoben sgrafity. V letech 1925 - 1932 byla etapovitě provedena úprava portálů a fasády v přízemí podle návrhu architekta Dominika Feye. Fasáda musela být v průběhu let několikrát renovována, naposled v roce 1993.

Poměrně časté střídání majitelů bylo ukončeno přechodem do vlastnictví jedné rodiny v roce 1855, kdy lékárnu koupil František ze Schullernů se svou chotí Františkou. Po smrti svých rodičů a tří bratrů se stává jedinou dědičkou jejich nezletilá dcera Antonie. Do doby její plnoletosti vede lékárnu provizor Jan Vyskočil, který si svým nezištným jednáním a ryzím charakterem získává natrvalo úctu celé

rodiny. V roce 1877 se Antonie ze Schullernů provdala za lékárníka Josefa Stancla. V té době se stává lékárna také dostaveníčkem národních, kulturních a politických představitelů města a širokého okolí. Josef Stancl je prvním českým starostou královského města Uherské Hradiště, zemským poslancem Moravského sněmu, zakládá průmysl v Mařaticích. Založil také týdeník Slovácké noviny a byl jeho prvním vydavatelem.

Po restituci objektu v roce 1991 dochází k rozsáhlým opravám. Od 1. 9. 1993 přebírá od státu zpět provoz Stanclova lékárna, spol. s r. o., která se snaží rekonstrukcí interiéru na základě dochované dokumentace navrátit tomuto klenotu jeho bývalý lesk.

Současné využití:

V budově je provozována lékárna, ostatní prostory jsou využívány pro bydlení.

NOVÁ RADNICE

Adresa: Masarykovo náměstí 19

Rejstříkové číslo: 12487/7-8595

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Budova nové radnice byla vystavěna v letech 1891 - 1893 jako městská spořitelna na místě dvou starších měšťanských domů podle plánů brněnských architektů Vojtěcha Dvořáka a Karla Welzla. Novorenesanční průčelí zdobí atlanti od pražského sochaře Antonína Poppa. Zasedací síň vyzdobil Joža Uprka nástěnnými malbami, které znázorňují založení města Přemyslem Otakarem II. a potvrzení privilegií města Jiřím z Poděbrad.

V době svého vzniku byla budova obdivovaným výrazem prosperity města, později však byla považována za hrubé narušení předprostoru osově komponovaného sousedního areálu jezuitského kláštera. Architektonicky působivá stavba z období historismu s hodnotnými dochovanými interiéry se dnes považuje za neodmyslitelnou součást náměstí. V roce 1997 byla dokončena její rekonstrukce včetně půdní vestavby. Obnova prostor obřadní síně proběhla v roce 2009 stejně jako restaurování atlantů u vstupu. V roce 2013 byla obnovena část fasády. Obnova fasády, střechy a výplní otvorů proběhla v roce 2019, a to včetně restaurování plastických prvků.

Současné využití:

Budova slouží jako sídlo Městského úřadu v Uherském Hradišti.

MOROVÝ SLOUP

Adresa: Mariánské náměstí

Rejstříkové číslo: 45321/7-3471

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Morový sloup na Mariánském náměstí patří k památkám upomínajícím na morové epidemie ve městě. Byl postaven v letech 1718 - 1721 z cetechovického mramoru brněnským sochařem Antonínem Rigou. Vrchol sloupu tvoří plastika Immaculaty, na nárožích podstavce jsou umístěny sochy svatého Karla Boromejského, svatého Františka Xaverského, svatého Floriána a svatého Petra z Alcantary, v grotě na čelní straně plastika svaté Rosalie. Na místě sloupu původně stávala kašna, která byla přesunuta na své dnešní místo.

Jedná se o hodnotnou barokní památku, výrazně se uplatňující v prostoru náměstí. V roce 2015 byl komplexně restaurován.

Současné využití:

Sloup dotváří prostor náměstí.

KAŠNA NA MASARYKOVĚ NÁMĚSTÍ

Adresa: Masarykovo náměstí

Rejstříkové číslo: 45321/7-3471

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Barokní kašna na Masarykově náměstí byla vytvořena v první čtvrtině 18. století olomouckým sochařem Václavem Renderem. Zdobí ji propletená těla delfinů a nahoře piniová šiška. Originál kašny byl v roce 1979 přemístěn na nádvoří Galerie Slováckého muzea, na jeho místě stojí kopie, která byla v roce 2017 restaurována.

Současné využití:

Památka dotváří prostor náměstí.

MĚSTSKÉ OPEVNĚNÍ

Adresa:

ulice Dlouhá, Otakarova, Milíčova, Stojanova

Rejstříkové číslo: 45321/7-3471

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Zbytky městského opevnění představují obvod historického jádra spolu s barokními bastiony z první poloviny 14. a 17. století. Jedná se o městské opevnění, jednak z doby založení města a jednak ze 17. století.

Gotické opevnění z lomového kamene tvořila zeď zpevněná baštami, z nichž se zachovala jediná v Dlouhé ulici, a branami, ze kterých se zachovala pouze výpádová branka v parku u obchodní akademie, tzv. Matyášova brána.

Současné využití:

Památka dotváří interiér historického centra města.

PORTÁL

Adresa: Masarykovo
náměstí 35

Rejstříkové číslo: 12488/7-8594

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Dům knihy Portal sídlí v původním měšťanském domě č. p. 35 se zachovalým gotickým portálkem v přízemí.

Dnešní šířková dispozice domu se zaklenutím průjezdu pochází z klasicistní přestavby.

Podélná střední nosná zeď v pravé části půdorysu protíná barokní klenby staršího hloubkového uspořádání.

Z předcházející stavby renesanční je dochována část portálku složeného z druhotně osazených částí. Přestavba a nadstavba pater s historizující novoklasicistní úpravou fasády proběhla v letech 1879 až 1890. Na počátku 20. století následuje řada úprav týkající se obchodního přízemí z let 1905, 1911 a 1920.

Současné využití:

V budově je umístěno knihkupectví a reklamní agentura.

REDUTA

Adresa: U Reduty 256

Rejstříkové číslo: 12488/7-8594

Klasifikace: Kulturní
památko

Historie:

Prostory městské Reduty představují součást komplexu jezuitských budov na Masarykově náměstí.

Základní kámen koleje byl slavnostně položen za rektora P. Tobiáše Geblera 28. června 1659. Jako vzor sloužila řádová kolej v Jihlavě. Technicky šlo o velmi náročnou stavbu v podmnočeném bažinatém terénu, nicméně v roce 1662

byla již část koleje využívána. Stavba se postupně vyvíjela, rostla a zdokonalovala až do roku 1738.

V letech 1724 - 1729 bylo postaveno nové prostorné gymnázium s velkoryse řešeným divadelním a koncertním sálem, jakým se v té době mohly pyšnit jen koleje ve velkých evropských městech. V místech někdejší kolejní zahrady tak vyrostla stavba, které dnes říkáme Reduta.

Po zrušení jezuitského řádu upadl i kulturní význam města, třebaže i pak zůstávalo centrem Slovácka. V roce 1773 připadly prostory gymnázia městu Uherské Hradiště. Osudy jezuitského divadelního a koncertního sálu, který byl architektonickým srdcem gymnázia, naštěstí předurčovaly jeho výrazné kvality. Reduta se po klasicistních úpravách ve druhé polovině 19. století stala ohniskem kulturního a společenského života města i celého kraje. Sem svolal český Čtenářský spolek 3. února 1862 památnou první národní besedu, zde se konaly velkolepé vlastenecké plesy a bály, zde se pořádaly koncerty a hrálo ochotnické i profesionální divadlo. K Redutě se váží počátky zdejšího spolkového života, včetně začátků smíšeného pěveckého sboru Svatopluk.

Chátrání objektu vedlo v roce 1980 k omezení kulturního provozu a roku 1986 zde veškeré dění zcela ustalo. Teprve po listopadu 1989 dochází postupně k zásadnímu obrátu. Komplexní obnova Reduty se naplno rozběhla v roce 1996, kterou se v roce 2001 podařilo zdárně dovést do konce. Reduta, její vnější architektonická krása i její vkusně a účelně vybavené interiéry, jsou poctou současnosti barokním tvůrcům celého areálu.

Současné využití:

V budově probíhají akce Klubu kultury, konference, společenské akce, výstavy.

BÝVALÁ JEZUITSKÁ KOLEJ

Adresa: Masarykovo náměstí 21

Rejstříkové číslo: 12488/7-8594

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Základní kámen nové koleje v Uherském Hradišti byl položen roku 1654. Samotná stavba koleje byla velmi náročná, protože místo bylo silně bažinaté. Základy musely být uloženy až do hloubky tří metrů na mohutné dubové piloty. Na ně byly vrstveny velké přitesané balvany, na nichž teprve začalo vyrůstat základní zdivo.

V roce 1657 byla položena střecha a v roce 1662 už se do koleje stěhovali první obyvatelé, kněží, magistři a koadjutoři. Velký požár města v roce 1681 zachvátil kromě mnoha domů i střechu a zdi koleje a kostela. A sotva byly škody alespoň částečně zahlazeny, zapálil v roce 1695 blesk červenou věž naplněnou olověným prachem. Výbuch zničil opět mnoho okolních domů a značnou škodu utrpěla kolejní okna. V roce 1705 byla obnovena střecha koleje, v následujícím roce zřízena ústavní nemocnice. V té době vznikl také nový kolejní trakt, do něhož jezuité umístili školu a lékárnu.

Po odchodu jezuitů v roce 1776 převzal objekt vojenský erár, usídlila se zde městská posádka a sklady, aby od roku 1883 přebral prostory rakouský pěší pluk a v roce 1905 pak byla kolej propůjčena městskému magistrátu. Město zde následně zřídilo nouzové byty pro chudinu.

Po první světové válce se vrátilo vojsko a objekt stále sloužil jako „stará kasárna“ i poté, co byla v roce 1932 postavena kasárna nová, a to až do roku 1945, kdy definitivně nastalo období civilního využití. Do roku 1949 sloužil Okresnímu národnímu výboru, oddělení poválečného zásobování a poté se z něj stal až do roku 2010 Dům služeb.

Po rozsáhlé obnově se i třetí část rozsáhlého komplexu jezuitských budov – kolej dočkala důstojného využití. Od roku 2012 slouží jako Slovácké centrum kultury a tradic.

SLOVÁCKÉ MUZEUM

Adresa: Smetanovy sady 179

Rejstříkové číslo: 18510/7-3469

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Slovácké muzeum bylo otevřeno 1. června 1914, nicméně podnětem k jeho vzniku byla již Národopisná výstava československá, konaná v Praze roku 1895. Prvním sídlem muzea byla budova někdejší jezuitské koleje na Masarykově náměstí. Po první světové válce bylo muzeum uzavřeno a objekt byl využit jako kasárna. Teprve v roce 1929 byla městem pro potřeby muzea zakoupena budova bývalého městského střeleckého spolku ve

Smetanových sadech, v níž muzeum sídlí dodnes. Ve dvou stavebních fázích v letech 1936 a 1940 - 1942 bylo k původní budově přistavěno podle návrhu architekta Bohuslava Fuchse boční křídlo, v němž jsou umístěny výstavní sály, depozitáře a pracovny.

Slovácké muzeum od svého vzniku sehrává v kulturním dění Uherskohradištska významnou roli. Dnes svým návštěvníkům muzeum nabízí prohlídku stálé národopisné expozice "Slovácko", která zachycuje způsob života a práce lidu na Slovácku. Expozice návštěvníky seznamuje se slavnostním i pracovním oděvem, pracovními nástroji, způsobem bydlení i s obyčejovým rokem v regionu - fašankem, velikonočními zvyky, jízdou králů, dožínkami, vinobraním a hody. Ve dvou dalších výstavních sálech jsou obměňovány výstavy národopisné, historické, archeologické a vlastivědné.

Kromě výstav pořádá muzeum pravidelné cykly přednášek a besed s vlastivědnou, přírodovědnou a cestopisnou tematikou. Dvakrát ročně, před Vánocemi a Velikonocemi, se v muzeu koná týden předvádění výroby zvykoslovných předmětů.

Současné využití:

Muzejní expozice

STARÁ RADNICE

Adresa: Prostřední 153
Rejstříkové číslo: 20020/7-3461
Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Stará radnice v Prostřední ulici pochází ze 14. století a je považována za nejhodnotnější architektonickou památku města. Na přelomu 15. a 16. století byla původní stavba nahrazena novou jednopatrovou budovou s věží. Podle popisu v urbáři z roku 1678 bylo v předním traktu sedm velkým místností, v budově do dvora tři místnosti pro služebníky a ve dvoře sýpky, sladovna a stáje. Radnice i s věží vyhořela při velkém požáru města v roce 1681 a v průběhu

18. století byla postupně opravována. Počátkem 19. století věž znovu vyhořela a v roce 1803 na ni byla umístěna bání svatého Rocha. V roce 1812 další požár zničil celou střechu a padající trámy prorazily klenbu prvního poschodí. Obnova byla dokončena až v roce 1820 a roku 1824 byla vyměněna již zchátralá bání na věži. Poslední zásadní obnova byla dokončena v roce 1995.

Radniční věž je při své výšce 46,5 m odchýlená ze své osy více než 70 cm směrem do Prostřední ulice.

Současné využití:

V současnosti jsou využity pouze prostory přízemí, a to pro obchodní účely.

BÝVALÁ ŽIDOVSKÁ SYNAGOGA - KNIHOVNA B. B. BUCHLOVANA

Adresa: Velehradská 714
Rejstříkové číslo: 50063/7-8851
Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Židovská synagoga byla postavena v roce 1875 a sloužila bohoslužebným účelům početné židovské obce až do druhé světové války. Dne 22. června 1941 byla budova přepadena skupinou gestapa a místních členů Vlajky a totálně zdemolována. Za své vzalo veškeré vnitřní vybavení, varhany, křišťálový lustr, bohoslužebné náčiní, matriky, otlučeny byly židovské symboly. Trosky byly polity benzínem a zapáleny, ale protože se nepodařilo celou budovu vypálit, žhářský pokus byl zopakován 12. srpna. Hasičským sborům nebylo povoleno hořící budovu hasit, a tak vydrancovaná synagoga zůstala v ruinách.

V listopadu téhož roku tyto ruiny zakoupilo město za 30.000 korun a určilo je ke zbourání.

Po druhé světové válce bylo rozhodnuto, že budova bude místo zbourání zrekonstruována jako kulturní dům. Sídliť zde měla Slovácká filharmonie, pěvecké sdružení Svatopluk a veřejná knihovna. Rekonstrukci provedli brigádnicky členové těchto organizací. Veřejná knihovna zabírala přízemí budovy a byla otevřena v září 1951. Z původního interiéru synagogy se dochovaly pouze zdobené nosné litinové sloupy.

Dne 7. března 1966 celá budova vyhořela. V následujících dvou letech podstoupila další rekonstrukci a od této doby všechny její prostory slouží výhradně veřejné knihovně.

Během ničivých povodní v červenci 1997 bylo přízemí knihovny zaplaveno vodou a celá budova utrpěla značné škody. V letech 1998 - 1999 z tohoto důvodu podstoupila rekonstrukci interiéru a v roce 2004 byla obnovena kopule.

Současné využití:

V budově v současnosti sídlí knihovna Bedřicha Beneše Buchlovana.

BÝVALÁ ZBROJNICE - GALERIE SLOVÁCKÉHO MUZEA

Adresa: Otakarova 103
Rejstříkové číslo: 12910/7-3468
Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Barokní budova staré pošty, ve které je dnes umístěna galerie Slováckého muzea, byla ostavena původně jako císařská zbrojnice v letech 1721 - 1723 podle plánů Jacoba Albla a Leandra Anqisoly. Po zrušení městské pevnosti sloužila jako skladiště, lazaret a poštovní úřad.

Vstupní portál je zdobený vojenskými atributy. Budova je doplněna půlkruhovou věží, v jejímž plášti je původní dřevěné schodiště spirálovitě vyběhající přes obě podlaží až do půdních prostor. Další významnou cenností je dochovaná nástěnná kartuše pocházející z dílny Baltassara Fontany. Dokladem řemeslné zručnosti je trémový strop v prvním poschodí pravého křídla a zvláště pozoruhodný je půdní prostor (dnes výstavní sál s expozicí), kde je zachována barokní vazba krovů ve tvaru ondřejských křížů.

Původnímu účelu - vojenské zbrojnici - přestala budova sloužit na počátku 80. let 18. století. Po mnoha různých využitích se budova dostala ve druhé polovině 20. století do majetku Slovákckého muzea, které zde vybuodovalo novou galerii (otevření pro veřejnost -

21. října 1962). Při druhé rekonstrukci v letech 1990 - 1992 byl objekt přizpůsoben současným požadavkům galerijní praxe, přičemž interiér byl vybaven novými technickými prvky. Třetí rekonstrukce v období 1997 - 1998 byla nutností po povodních a stala se symbolem mimořádného úsilí o záchranu celého objektu. Galerie byla nejpoškozenější památkově chráněnou stavbou v oblasti Moravy.

Návštěvníci mohou v galerii shlédnout stálou expozici "Výtvarného umění jihovýchodní Moravy", ve třech výstavních sálech jsou pořádány výstavy českých i zahraničních umělců. Nádvoří galerie i výstavní sály jsou využívány k pořádání koncertů a dalších kulturních programů.

Současné využití:

V budově je provozována Galerie výtvarného umění Slovákckého muzea.

KAŠNA NA MARIÁNSKÉM NÁMĚSTÍ

Adresa: Mariánské náměstí

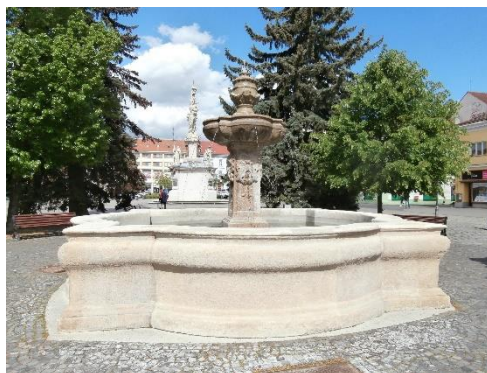
Rejstříkové číslo: 28243/7-3476

Klasifikace: Kulturní památka

Historie:

Barokní kašna na Mariánském náměstí pochází z konce

17. století. Jejím tvůrcem byl sochař Karel Josef Rossi. Poslední obnova včetně nové technologie vodního hospodářství proběhla v roce 2016.

K - ANALÝZA SWOT

Silné stránky

- Urbanistická identita města (existující MPZ, zachovaný urbanismus historického jádra – velká náměstí, ulice, bloky).

- Rozsah a velikost památkové zóny (37 ha).
- Přítomnost velkých památkových souborů: Jezuitský komplex, Justiční palác s věznicí, Slovácké muzeum, Galerie SM, Stará radnice, Františkánský klášter s kostelem, kaple sv. Alžběty apod.
- Mimořádná kulturnost města (mnohotvárnost a bohatost kulturního života, živé umění provozované v ojedinělém rozsahu, kulturně hodnotné akce a produkce).
- Image města jako kulturního centra Slovácka, kde je v prostoru historického jádra pěstována umělecky hodnotná kultura (alternativa k silným, komerčním, zpravidla méně umělecky hodnotným aktivitám).
- Jedinečný, identifikující ráz památkové zóny se 4 velkými náměstími (pozitivní vliv na minulou i současnou kulturu, lidová a umělecká řemesla, folklor, hudební i výtvarné umění).
- Blízkost řeky Moravy
- Aktivní účast obyvatel včetně mladší generace na velkém množství kulturních a společenských akcích.
- Existence tradičních, regionálně, národně i mezinárodně významných akcí, schopnost je rozvíjet a schopnost připravovat zcela nové akce (především Slovácké slavnosti vína a otevřených památek v rámci Dnů evropského dědictví, hradištské jarmarky lidových a uměleckých řemesel, Letní filmová škola, filmový festival TSTTT, Festival hudebních nástrojů lidových muzik, Jazzový víkend, Brány památek dokořán atp.).
- Existence významných kulturních institucí s nadregionálním významem (Slovácké muzeum, Slovácké divadlo, Střední uměleckoprůmyslová škola.
- Četnost výskytu řady úřadů a škol uvnitř památkové zóny.
- Sepjetí kulturních institucí s kulturním dědictvím (pro svou činnost využívají památky, dobré výsledky kulturních organizací zřizovaných městem při prosazování umělecky hodnotné kultury a vytváření podmínek pro provozování kultury širokou veřejností, mj. i s důrazem na tradice a památky (Klub kultury – Reduta a Slovácká bůda, Knihovna B.B. Buchlovana - synagoga, Slovácké muzeum – galerie, Městská kina – Smetanovy sady).
- Zdravá sociodemografická skladba obyvatel uvnitř zóny.
- Trvalý zájem představitelů města o kulturní dědictví.
- Velká tradice aktivní činnosti spolků a sdružení, velký počet spolků a sdružení.
- Dobré vztahy města a zřizovaných kulturních institucí (fungující, vhodným směrem ovlivňovaný systém ve prospěch kulturní dědictví).

Slabé stránky

- Historické objekty vyžadují permanentní údržbu a péči, jsou křehkým a náročným stavebním fondem.
- Snadno zranitelná těsná historická urbanistická struktura z hlediska provozně funkčního, z hlediska technické infrastruktury.
- Historické prostory nejsou schopny absorbovat trvale narůstající dopravní intenzity vozidel ani nároky na masivní zásobování komerčních zařízení.
- Oslabování historického jádra ve sféře obchodní v důsledku rozmachu dopravně snadno dostupných halových obchodních center na periferii města.
- Absence nosné atraktivity, cíle cestovního ruchu (hrad, zámek, rozhledna).

- Stále ještě zanedbané a málo nevyužívané nábřeží řeky Moravy (město otočeno k řece zády)
- Nedostatek respiračního a rekreačního prostoru, historické zeleně a městských parků po obvodu památkové zóny.
- Péče o zeleň ve veřejném prostoru (v parteru) MPZ.
- Absence koncepce a systému městské zeleně odpovídající specifickým podmínkám historického jádra města.
- Rozsáhlé demolice celých bloků v západním a severním sektoru centra města z minulosti, narušení historické urbanistické struktury středověkého sevřeného města.
- Stavební stav a forma státního vlastnictví u nevyužívané části justičního paláce s věznicí.
- Stavební stav privátního objektu, kulturní památky bývalých městských lázní těsně za hranici MPZ.
- Technická správa nemovitostí města užívaných pro kulturní účely je ve správě jednotlivých kulturních zařízení a odboru kultury (odborné věci by měli řešit spíše technici z odboru správy majetku města a odboru investic, facility management).
- Ne zcela využitý potenciál kulturního dědictví – lidových a uměleckých řemesel pro rozvoj cestovního ruchu (spolupráce se Slovákým muzeem, možnost dotací MK).
- Objekty budov kulturních institucí zřizovaných městem jsou na horní hranici možných kapacit a vykazují stavebně-technické potíže nejrůznějšího charakteru (Knihovna B.B. Buchlovana – synagoga, Klub kultury – Reduta, Slováké divadlo - Sokolovna).
- Živel reklamních a informačních zařízení – „vysoká míra zamoření reklamou“.
- Částečně stále ještě přežitý a nemoderní orientační a informační systém města.
- Vandalismus, graffiti a vizuální (reklamní) smog.

Příležitosti

- Využívání silných stránek města v oblasti kulturního dědictví pro tuzemský a mezinárodní cestovní ruch (propojení památek s živou kulturou, marketingově využít genius loci, vedlejší kulturní servis pro návštěvníky specificky zaměřených akcí uvnitř památkové zóny).
- Potenciál dosud nedostatečně nebo zcela nevyužitých památkových areálů (justiční palác s věznicí a bývalé lázně).
- Řeka Morava a její nábřeží.
- Vybudování kulturně-turistické atraktivity výrazně nadregionálního formátu, která bude přitahovat velké množství návštěvníků, bude fungovat celoročně a svým zaměřením bude naprosto jedinečná a typická pro celý region (např.: Rochus Park – evropsky významná lokalita přírody a krajiny se skanzenem lidové architektury, Velká Morava – fenomén evropských dějin a archeologická lokalita – národní kulturní památka Výšina sv. Metoděje - jediná na území města, Joža Uprka – malíř Slovácka a evropský impresionismus).
- Přirozené středisko „Slovácka“, identifikující danou oblast a její tradice – Kreativní město UNESCO.

- Důstojné a reprezentativní využití dominantní kulturní památky Staré radnice.
- Existence Slováckého muzea na území města.
- Definovat a využít potenciál kreativních odvětví a uměleckých řemesel pro rozvoj cestovního ruchu a ekonomiku, implementovat Strategii rozvoje kulturních a kreativních průmyslů.
- Prosadit kulturní hodnoty Uherského Hradiště v evropském kontextu (Uherské Hradiště jako turistické centrum celé oblasti Slovácka).
- Poskytovat servis k přípravě podkladů pro čerpání národních a evropských dotací pro obnovu kulturních památek ve městě.
- Využívat Fondu obnovy historické kultury (existuje fond na podporu obnovy architektury neprohlášené za kulturní památku nebo památkových objektů umístěných mimo památkovou zónu, jeho finanční prostředky je možno převádět do dalších let, je tvořen příspěvkem z rozpočtu města, může být plněn i z grantů, výnosů z pokut za porušení památkového zákona, má přísná pravidla, návrhy připravuje komise architektury a regenerace MPZ, schvaluje zastupitelstvo města).
- Existence vysoké školy Fakulty logistiky a krizového řízení UTB - impuls pro kulturní dědictví (zkušenosti z vysokoškolských měst ukazují, že studenti vysokých škol přinášejí nové podněty a objevují se nové kulturní aktivity, zejména v oblasti využití památek, architektury, designu či alternativní kultury a jsou více otevřeni podnětům, které přicházejí ze světa).
- Využít potenciál uměleckého školství (SUPŠ, ZUŠ) a vysoké školy (UTB FLKŘ).
- Trvalé prosazování jednotné vizuální prezentace města a využití grafického manuálu v orientačním a informačním systému města, v propagaci i elektronické prezentaci.

Hrozby

- Nevhodné nebo necitlivé komerční využití památkových objektů a areálů,
- Nekoordinované stavební úpravy a zásahy v prostředí památek, jejich architektury či intaktních interiérů,
- Ztráta identity hmotného kulturního dědictví a genia loci,
- Vylidňování historického jádra
- Ztráta prosperity a konkurenceschopnosti (odliv komerčních aktivit do periferních nákupních center)
- Ekonomická nepřívětivost (vše drahé a jen luxusní a přehnaně zohledňující polohovou atraktivitu)
- Nedůstojné nereprezentativní komerční využití (second hand, bazary, zastavárny, prodejny oděvů, obuvi a doplňků asijských obchodníků,
- Příliš mnoho barů a podřadných „náleven“,
- Nárůst projevů vandalismu a nápad kriminality,
- Zaměření aktivit živé kultury v rozporu s charakterem památkové zóny a historických objektů,
- Příliv vysokoškoláků může změnit kulturní klima ve městě (multikulturnost, komerční kultura),
- Neřešení objektů kulturních institucí města (kapacity, opravy).

II. NÁVRHOVÁ ČÁST

L - STRATEGIE PROGRAMU REGENERACE MPZ DO ROKU 2031

HYPOTÉZA VIZE PROGRAMU REGENERACE MPZ

Kulturní dědictví ve městě bylo výrazně ovlivněno nejprve jeho pevnostním charakterem ve středověku a působením jezuitského řádu v období baroka, dále významem města jako soudního a správního centra od konce 18. století a změnami v 50. a 60. letech 20. století, kdy na území města začaly působit velké průmyslové podniky.

V Uherském Hradišti je ukotvení vědomí smyslu kultury v tradicích i v péči o památky obzvlášť silné. Uherské Hradiště tak představuje vzácný fenomén.

Tradice zde nezanikla pod náporom modernity, ale transformovala se do nových zajímavých podob.

Město je kulturním střediskem Slovácka, nicméně v povědomí obyvatel oblasti je trvale přítomno jako vědomí sounáležitosti a jako součást tradic.

Má-li vize plnit svoji úlohu jasně, pravdivě a reálné myšlenky, musí být formulována stručně.

Všechny předchozí formulace v oblasti regenerace MPZ shrneme do základních vět, tj. do vize:

Co jsme? a Čím chceme být?

VIZE MĚSTA V OBLASTI REGENERACE MPZ

Město Uherské Hradiště je specifické kulturní město, jehož kulturnost je dána historickými okolnostmi a projevuje se nejen v existenci významných památek, ale také aktivním provozováním živé kultury a organizování hodnotného kulturního života obyvateli města, a to v mnoha rozmanitých podobách výrazně ovlivněných zejména folklorními a ostatními uměleckými tradicemi regionu, se kterými je město identifikováno a pro něž dokonalou kulisu vytváří především historické jádro města.

Chceme tuto specifickou kulturnost vsazenou do prostředí městské památkové zóny s mimořádným geniem loci převzít *a rozvíjet s moderními pozitivními stavebními zásahy a vlivy folklorních tradic regionu*, a to v plné šíři kulturních žánrů, chceme tak vytvořit ojedinělé místo se zvláštní hodnotou v rámci moderní Evropy. V oblasti živé lidové kultury a řemesel chceme být Kreativním městem UNESCO.

Heslovité vyjádření:

Uherské Hradiště centrum kulturní minulosti, současnosti i budoucnosti.

Památková zóna přívětivá, prosperující, obyvatelná a atraktivní.

Globální cíle Programu regenerace
(uchovat, pečovat, využívat, prezentovat)

- Uchování historické architektonicko-urbanistické hodnoty města.
- Všestranná péče o kulturní dědictví.
- Plné, smysluplné a důstojné využití kulturních památek a historické architektury.
- Specifický kulturní potenciál města a prostředí historického jádra využít pro cestovní ruch.

Kritické oblasti pro tvorbu Strategických cílů a aktivit v rámci Programu regenerace MPZ

- Udržování a posilování aktivní účasti vlastníků památek na jejich obnově, propagace a osvěta k zvýšení povědomosti obyvatel o památkových hodnotách kulturním bohatství města;
- Nevyužívané nebo zanedbané památkové soubory (bývalá věznice, bývalé Městské lázně a Stará radnice);
- Zachování funkce bydlení, obyvatelnost, kvalitní obytné prostředí,
- Prosperita a ekonomická přívětivost;
- Dobrá dopravní dostupnost historického jádra všemi druhy dopravy s preferencí pořadí: pěší, cyklistická, veřejná doprava, automobilová (mimo zásobování);
- Provázání kulturního dědictví na cestovní ruch (centrum „Slovácka“, požadavky ze strany nositelů cestovního ruchu, koordinace se ZK, image kulturního města, nemovité památky, existence tradičních významných akcí, potenciál uměleckých a lidových řemesel, atraktivita nadregionálního formátu);
- Udržení a posílení atraktivity, image města a jeho genia loci (kulturnost; hodnotná kultura, významné akce umělecké hodnoty, památky);
- Bezpečnost a čistota;
- Prostorové problémy některých kulturních institucí (Slovácké divadlo, knihovna B. B. Buchlovana, Klub kultury).

Strategické cíle Programu regenerace MPZ

- 1. Stimulovat a posilovat aktivní účast vlastníků památek na jejich permanentní údržbě a obnově, zachovávat jejich citlivé a důstojné využití.**
- 2. Řešit problém nevyužitých a zanedbaných památek.**
- 3. Zachovat a doplnit historickou urbanistickou strukturu památkové zóny (dostavba proluk, stavebních mezer, nízkopodlažních objektů), podporovat a rozvíjet bydlení.**
- 4. Regenerovat veřejná prostranství a městské parky.**
- 5. Zvyšovat míru provázání kulturního dědictví na cestovní ruch.**
- 6. Udržovat a posilovat kulturní image města a jeho genius loci, soustavně revitalizovat památkovou zónu – zvyšování atraktivity.**
- 7. Dodržet bezpečnost a čistotu při zachování a rozvoji kulturních a společenských akcí na území památkové zóny města.**
- 8. Přístupnost, prosperita a ekonomická přívětivost.**

Strategické směry programu regenerace MPZ do roku 2030

Strategický cíl 1

Udržovat a posilovat aktivní účast vlastníků památek na jejich permanentní údržbě a obnově, zachovávat jejich citlivé a důstojné využití

Zlepšování podmínek pro získávání finanční podpory na obnovu památek

návrh aktivit

1. Podpůrný servis při získávání dotací ze zdrojů krajských, národních a eventuálně evropských (program regenerace MPZ a MPR MK ČR, program záchrany architektonického dědictví, program restaurování, havarijní a střešní fond, Program na podporu stavební obnovy a restaurování kulturních památek a památek místního významu zlínského kraje apod.);
2. Doporučení pro bankovní úvěry, v případech kdy peněžní ústav disponuje programem, který nabízí pro projekty obnovy kulturních památek nebo památek místního významu zvýhodněné úvěry;
3. Odpuštění poplatků za zábory veřejného prostranství pro potřeby zařízení staveniště při provádění stavební obnovy památky či hodnotné historické architektury;
4. Využívání Fondu obnovy historické architektury;

Opatření k podpoře obnovy a důstojného využití památek

návrh aktivit

5. Prezentace a publicita pozitivních příkladů obnovy památek nebo jejich využití – příklady dobré praxe;
6. Popularizace pozitivních a unikátních příkladů obnovy formou výstav, seminářů a workshopů, organizace soutěže a předávání ocenění města DŮM / STAVBA ROKU;
7. Regulace reklamních a informačních zařízení v památkové zóně a ochranném pásmu – zásady viz kapitola O;
8. Účinnější regulace funkčního využití objektů v památkové zóně (územní plán, příp. regulační plán, realitní činnost města).

Strategický cíl 2

Řešit problém nevyužitých a zanedbaných památek a historicky hodnotné architektury

Komplexní, perspektivní řešení situace objektu bývalé věznice

návrh aktivit

1. Zajistit funkční a prostorovou návaznost na veřejný prostor a parter v nejbližším okolí;
2. Usilovat o vznik Národního památníku obětí totalitních režimů v nejvíce autentické části areálu;

3. Usilovat o získání prostředků na projekty úprav veřejného prostoru uvnitř i vně areálu;

Řešení stavebního stavu a nového využití objektu č. p. 130 Staré radnice návrh aktivit

4. Revitalizace a reprezentativní využití objektu dle studie z r. 2021;
5. Přemístění Informačního centra a Expozice dějin města z bývalé jezuitské koleje;
6. Vytvoření multifunkčního jednacího sálu - konferenčního centra a současně jednacího sálu pro zasedání Zastupitelstva města;
7. Související opatření - koncepce nového využití uvolněných prostor v bývalé jezuitské koleji.

Řešení problematiky zanedbaných památek v soukromém vlastnictví zejména objektu č. p. 593 bývalých městských lázní

objekt za hranicí MPZ v ochranném pásmu - velmi negativně poznamenává vzhled MPZ

Strategický cíl 3

Zachovat a doplnit historickou urbanistickou strukturu MPZ (dostavba proluk, stavebních mezer a objektů nevyužívajících dovolenou podlažnost), podporovat a rozvíjet bydlení

Doplnění historické urbanistické struktury návrh aktivit

1. Identifikace proluk a stavebních mezer (viz kapitola H - Plnění programu regenerace, odst. Obnova historické urbanistické struktury, str. 27);
2. Vhodné využití plochy zeleně mezi bývalým františkánským klášteřem a knihovnou B. B. Buchlovana;
3. Stanovení funkční náplně polyfunkčního objektu s významnou parkovací kapacitou a zpracování koncepce dostavby prostoru uvolněného redukcí autobusového nádraží v návaznosti na předprostor areálu bývalé věznice;
4. Zajištění předpokladů pro kreativní přístup při zpracování architektonického a kontextuálního řešení v rámci urbanistického začlenění, právo na odmítnutí nepřesvědčivého řešení, na variantní řešení eventuálně soutěž o nejlepší návrh;
5. Zpřístupnění a využití vnitrobloků (klid, stín a bezprašnost);
6. Spolupráce veřejného a soukromého sektoru při přípravě záměrů:
 - minimálně informace o území, technické a mapové podklady, odborný servis, spolupráce při organizaci soutěže
 - v nezbytně nutných případech, kdy nejsou jiná řešení, Smlouvy o zajištění technické a dopravní infrastruktury (Město – Investor);

Podpora rozvoje bydlení návrh aktivit

7. Aktivní využívání Fondu rozvoje bydlení;
8. Aktivní využívání Fondu obnovy historické architektury (upřednostňování funkce bydlení při rozhodování o výši příspěvku jednotlivým žadatelům);

Strategický cíl 4

Regenerovat veřejná prostranství a městské parky

Regenerace veřejných prostranství návrh aktivit

1. Rekonstrukce Masarykova náměstí a Nádražní ulice;
2. Rekonstrukce přednádražního prostoru;
3. Rekonstrukce ulic Růžová, Mlýnská, Prostřední, Jindřicha Pruchy;
4. Rekonstrukce veřejných prostor obklopujících justiční areál a především okolí bývalé věznice v souvislosti s projektem Národního památníku obětem totalitních režimů;
5. U všech projektů regenerace centrálních veřejných prostor přiměřeně uplatňovat zásady a principy zakotvené v Adaptační strategii města Uherské Hradiště na změnu klimatu z r. 2021;
6. Kvalitní urbanistický mobiliář, místa k odpočinku a zastavení (pokračování v pořízování prvků orientačního a informačního systému, značení ulic, lavičky, stojany na kola, sloupy veřejného osvětlení apod.);
7. Údržba a oprava městských kašen a fontána dalších vodních prvků;
8. Pokračování v implementaci jednotného vizuálního stylu v rámci prezentace města a jeho promítnutí do veřejného prostoru;
9. Pořízování uměleckých děl a vodních prvků do regenerovaných prostor;
10. Odstraňování satelitů a antén ze střech a fasád domů;

Regenerace městské zeleně a parků návrh aktivit

7. Realizace komplexního projektu revitalizace Moravního nábřeží;
8. Dokončení regenerace parku ve Smetanových sadech;
9. Věvec zeleného pásu („korálků“) po obvodu MPZ;
10. Zpřístupnění a revitalizace parku Na Stavidle v souvislosti s projektem dopravního terminálu;
11. Pokračování v rozmísťování mobilní zeleně do dalších prostor MPZ;
12. Podpora květinové výzdoby oken, domů, balkónů, předzahrádek apod.

Strategický cíl 5

Zvyšovat míru provázání kulturního dědictví na cestovní ruch

Realizace investičních opatření k rozvoji cestovního ruchu návrh aktivit

1. Identifikace projektů;
2. Podpora vzniku Národního památníku obětí totalitních režimů v rámci revitalizace objektu bývalé věznice;
3. Parkovací místa v ochranném pásmu MPZ (parkovací domy);
4. Vhodné kyvadlové spojení dopravních terminálů: Nádraží ČD – Autobusové nádraží a celkové zlepšení veřejné dostupnosti vlakového nádraží v rámci nové koncepce veřejné dopravy;
5. Spolupráce při modernizaci železničního uzlu a vlakového nádraží;
6. Rozšíření a další etapa jednotného orientačního a informačního systému (mapy, šipky, označení ulic a čísel popisných);

7. Pokračování v označování památek a hodnotné architektury, prvků drobné architektury vč. soch;
8. Tabulky – pamětní desky s označením domů spjatých s významnými osobnostmi (pamětní desky);

Realizace organizačních opatření k rozvoji cestovního ruchu návrh aktivit

9. Propagace a publicita kulturních památek, MPZ, kulturně společenských eventuálně sportovních akcí v MPZ (letáky, brožury, publikace, internet, televize i rozhlas);
10. Organizační a technické zajištění skupinových prohlídek MPZ;
11. Využití moderních technologií při informování o památkových hodnotách objektů;
12. Udržení a rozvoj kulturně společenských akcí v MPZ ve spolupráci s kulturními organizacemi města (Klub kultury, Městská kina, Slovácké divadlo, atd.);
13. Podpora tradiční lidové a umělecké výroby (ocenění, jarmarky, předvádění, kurzy, specializovaná prodejna regionálních výrobků a produktů lidových řemesel);
14. Spolupráce se Zlínským krajem, Slováckým muzeem, Regionem Slovácko a Římskokatolickou farností;
15. Spolupráce s neziskovým sektorem v oblasti vzdělávání a kultury;
16. Podpora aktivit informačních center a produktů cestovního ruchu (MIC, ICM)
17. Implementace Koncepce rozvoje cestovního ruchu z r. 2021;
18. Implementace Strategie rozvoje kultury a kreativních průmyslů z r. 2021 a její využití pro vstup města do Sítě kreativních měst UNESCO - lidové tradice a lidová řemesla.

Strategický cíl 6

Udržovat a posilovat kulturní image města a jeho genius loci, soustavně revitalizovat památkovou zónu – zvyšování atraktivity

Udržení atraktivity památkové zóny formou kulturní revitalizace návrh aktivit

1. Udržovat a posilovat sepětí kultury a památek (charakter kulturních akcí v MPZ);
2. Zachovat a v mezích udržitelnosti rozšiřovat počet kulturních akcí a projektů realizovaných v prostředí památkové zóny;
3. Zvyšovat a udržet význam otevřených památek na organizaci a průběhu Slováckých slavností vína a otevřených památek (zvýraznění smyslu Dnů evropského dědictví (EHD – European Heritage Days);
4. Stabilizovat a rozvíjet tradici v projektu Sdružení historických sídel Čech Moravy a Slezska Brány památek dokořán;
5. Pokračovat v projektu Zlínského kraje Otevřené brány kostelů;
6. V uměřeném rozsahu a citlivě provést nasvícení památkových objektů s využitím Koncepce rozvoje veřejného osvětlení z r. 2021;
7. Podporovat zřizování venkovního posezení při respektování Pravidel pro umístění a vzhled restauračních a občerstvovacích zahrádek v MPZ.

Strategický cíl 7

Bezpečnost a čistota při zachování a rozvoji kulturních a společenských akcí na území památkové zóny města

Posilování bezpečnosti a udržování čistoty a pořádku návrh aktivit

1. Dohled a nástroje k zajištění vyšší účinnosti preventivních opatření
 - Program prevence kriminality;
 - Spolupráce Městské policie s odbory stavebním a životního prostředí, správy majetku města, právním odborem a útvarem městského architekta při řešení problematiky konzumace alkoholu na veřejném prostranství, parkování mimo vyhrazená místa, také parkování na zelených plochách, žvýkačky, nedopalky, psí exkrementy, nepovolená reklamní a informační zařízení a „áčka“ na veřejném prostranství, černý výlep plakátů na technických zařízeních - skříních, odpadkových koších a sloupech veřejného osvětlení apod.);
 - Dohled nad dodržováním Nařízení města č. 6/2017 o regulaci reklamy;
 - Využívání Manuálu umístování reklamních a informačních zařízení na území MPZ a ochranného pásma MPZ;
 - Uplatňování Pravidel pro umístování a vzhled restauračních a občerstvovacích zahrádek;
2. Zvyšování bezpečnosti – rozvoj kamerového systému, vyšší intenzita a estetická kvalita veřejného osvětlení v souladu s Konceptí rozvoje veřejného osvětlení z r. 2021;
3. Dostatek odpadkových košů, zvyšování estetické úrovně stanovišť tříděného odpadu po obvodu zóny, zvyšování frekvence svozu odpadů a čištění parteru;
4. Rozvinutí systému sběrných míst pro tříděný odpad formou moderních podzemních kontejnerů na území MPZ.

Strategický cíl 8

Přístupnost, prosperita a ekonomická přívětivost památkové zóny

Přístupnost památkové zóny návrh aktivit

1. Dobrá dopravní dostupnost MPZ dle koncepce dopravy v centru města se zřetelem na pěší dostupnost, na zlepšení podmínek pro cyklistickou dopravu, na maximální využitelnost veřejné dopravy, na fungování automobilové dopravy a lepší regulaci systému zásobování;
2. Dopravní systém a soustředění odpovídajících záchytných parkovacích kapacit v ochranném pásmu MPZ, tj. po obvodu historického jádra (parkovací domy, vč. nabíjecích stanic pro elektromobily);
3. Zlepšování podmínek pro pěší – bezbariérový provoz uvnitř památkové zóny a cyklistický provoz po obvodu MPZ;
4. *Vytváření nových bezbariérových tras;*
5. Rozvoj přestupního dopravního terminálu u železniční stanice
6. *Preference pěší spojnice dopravních terminálů - vlakového a autobusového nádraží*

7. Důslednější časové omezení zásobování v pěších zónách, zamezení zneužívání, revize časového vymezení, kontroly a postihy;
8. Rozšíření stanišť k parkování kol a boxů na kola, nabíjecích stanic pro elektrokola a elektrokoloběžky;
9. Řešení problematiky (provozních pravidel) koloběžek a elektrokoloběžek a jejich vymístění z pěších zón;
10. Zajištění schůdnosti dlážděných povrchů - výplň spár u štípané kamenné kostky;
11. Kvalitní dopravní navigace k MPZ, centrum města, záchytná parkoviště, nabíjecí stanice, informační centrum, přístaviště, apod.;
12. Rozšíření a další etapy rozvoje Orientačního a informačního systém města (mapy a šipky uvnitř i vně MPZ, označení ulic, hranic MPZ apod.)

Prosperita MPZ

návrh aktivit

13. Zachování konkurenceschopnosti obchodních aktivit v MPZ
 - a. Usměrnování rozvoje periferních nákupních center (regulační nástroj - územní plán, funkční využití území);
 - b. Zachování přirozeného těžiště aglomerace (proporcionální a usměrněný rozvoj – územní plán, rozvojové plochy a směry);

Ekonomická přívětivost MPZ

návrh aktivit

14. Podpora pestré nabídky obchodů a služeb, cena není hlavním kritériem při realitní činnosti města na území MPZ, kontrola dodržení podmínek využití objektu;
15. *Usměrnování způsobu využití objektů v MPZ, ochrana prostředí kulturních památek a památkový dozor (památkový zákon)*
16. Uměřená koncepce placeného parkovného, diferencovaný přístup dle polohové atraktivity

M – ZHODNOCENÍ STAVU STAVEBNÍHO FONDU A VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍ

Monitoring a hodnocení stavu objektů a prostranství k datu 07/2020

Vysvětlivky zkratk

druh objektu dle využití:

- K komerční využití (obchody, služby, hotely, bankovní domy)
- V veřejné stavby (úřady, školy, instituce)
- B bydlení – bytové domy
- P polyfunkční domy – komerční a bytové prostory

vlastnictví:

- PO právnická osoba
- FO fyzická osoba
- M město Uherské Hradiště
- K kraj
- C církev
- ST stát

stupeň ochrany:

- KP nemovitá kulturní památka
- HA historicky hodnotná architektura (památka místního významu)

stav objektu:

- 1 zcela vyhovující
- 2 uspokojivý
- 3 k řešení – zásah nutný

reklamní smog:

- ✱ zcela v pořádku
- ✱ uspokojivý
- !! k řešení – zásah nutný

potřeba regeneračního zásahu:

- po rekonstrukci nebo novostavba
- uspokojivý nebo probíhá rekonstrukce
- nevyhovující (nutný zásah nebo opravy, udržovací práce, rekonstrukce)

č. p.	druh objektu podle			stav objektu			potřeba reg. zásahu	vizuální smog
	využití	vlastnictví	ochrany	okna	fasáda	střecha		
Dlouhá ulice								
1229	B	FO	HA	1	1	1	●	✿
1298	P	FO		1	1	1	●	✿
1339	P	FO, PO		1	1	-	●	✿
1391	P	FO,PO		1	1	-	●	✿
Dvořákova ulice								
567	B	M	HA	1	2		●	✿
595	K	PO	HA	1	1	1	●	✿
1210	P	PO		1	1	-	●	✿
Františkánská ulice								
138	B	FO	HA	1	1	1	●	✿
139	K	FO	HA	1	1	1	●	✿
140	B	FO		1	1	-	●	✿
141	B	FO		1	1	-	●	✿
144	V	ST	HA	1	1	2	●	✿
163	K	PO	HA	1	2	1	●	✿
165	B	FO	HA	1	1	1	●	✿
166	B	FO	HA	1	1	1	●	✿
167	K	FO	HA	1	1	1	●	✿
168	P	FO		1	1	1	●	✿
169	B	FO	HA	3	1	2	●	✿
170	P	FO		1	1	1	●	✿
204	P	FO	HA	1	1	2	●	✿
332	K	FO	HA	1/3	1/3	1/3	●	✿
439	B	FO	HA	1	1	1	●	✿
565	P	FO	HA	2	2	1	●	✿
1240	K	PO		1	1	-	●	✿
1241	K	PO		1	1	1	●	✿
1256	V	K		1	1	1	●	✿
1274	P	FO		1	1	1	●	✿
1333	P	FO/PO		1	1	1	●	✿
Havlíčková ulice								
2	K	PO	HA	1	1	1	●	!!
3	K	PO	HA	1	1	1	●	✿
4	K	M	HA	3	3	3	●	✿
6	P	FO	HA	1	1	1	●	!!
7	K	FO	HA	1	1	2	●	✿
159	K	PO	KP	1	1	1	●	✿
160	P	PO	HA	1	1	1	●	✿
172	K	FO	HA	1	1	2	●	✿
173	K	FO	HA	1	1	2	●	✿
175	K	PO	HA	2	2	2	●	!!
1221	K	PO		1	1	2	●	!!
1239	K	FO		1	1	1	●	!!

č. p.	druh objektu podle			stav objektu			potřeba reg. zásahu	vizuální smog
	využití	vlastnictví	ochrany	okna	fasáda	střecha		
Hradební ulice								
1	P	FO	HA	2	2	2	●	✿✿✿
5	K	PO		1	1	1	●	✿✿✿
52	K	FO		1	2	1	●	✿✿✿
174	V	M	HA	1	2	1	●	✿✿✿
189	V	M	HA	2	3	2	●	✿✿✿
201	K	PO	KP	1	1	1	●	✿✿✿
203	V	ST	HA	1	3	2	●	✿✿✿
227	V	KR	HA	2	1	1	●	✿✿✿
242	P	FO	HA	1	1	1	●	✿✿✿
522	B	M	HA	1	1	1	●	✿✿✿
1198	V	M		1	1	-	●	✿✿✿
1218	K	FO		1	1	1	●	✿✿✿
1226	P	FO		1	1	2	●	✿✿✿
1227	K	PO		1	1	1	●	✿✿✿
1235	K	FO		1	1	1	●	✿✿✿
1236	K	FO		3	2	2	●	✿✿✿
1244	K	FO		1	1	1	●	✿✿✿
1250	K	FO		1	2	1	●	✿✿✿
1306	K	PO		1	1	-	●	✿✿✿
1309	K	FO		1	1	-	●	✿✿✿
1542	K	FO		1	1	-	●	✿✿✿
1543	P	FO		1	1	-	●	✿✿✿
1544	K	FO		1	1	-	●	✿✿✿
1545	K	FO		1	1	-	●	✿✿✿
1546	P	FO		1	1	-	●	✿✿✿
1547	P	PO		1	1	-	●	✿✿✿
Jindřicha Pruchy								
76	P	FO	HA	1	1	1	●	✿✿✿
94	K	PO		1	1	1	●	✿✿✿
310	P	PO		1	1	1	●	✿✿✿
392	B	FO	HA	1/1	1/3	1/3	●	✿✿✿
1194	B	FO		1	1	-	●	✿✿✿
1301	P	FO		1	1	-	●	✿✿✿
1305		PO		3	3	3	●	!!
1312	P	FO		1	1	-	●	✿✿✿
Josefa Stancla								
150	K	PO		1	1	1	●	✿✿✿
151	K	FO		1	1	1	●	✿✿✿
152	K	FO/PO	HA	1	1	1	●	✿✿✿
153	K	FO		1	1	-	●	✿✿✿
154	K	FO	HA	1	1	1	●	✿✿✿
Kollárova ulice								
403	B	M	HA	1	2	2	●	✿✿✿

č. p.	druh objektu podle			stav objektu			potřeba reg. zásahu	vizuální smog
	využití	vlastnictví	ochrany	okna	fasáda	střecha		
404	B	M	HA	1	1	2	●	✿
405	B	M	HA	1	1	1	●	✿
445	B	M	HA	1	1	1	●	✿
446	B	FO	HA	1	1	1	●	✿
447	K	PO	HA	1	1	1	●	✿
448	B	FO	HA	1	1	-	●	✿
479	P	FO	HA	1	1	-	●	✿
1021	B	FO		3	2	2	●	✿
1243	B	M		2	2	2	●	✿
Komenského náměstí								
350	P	M	HA	1	1	1	●	✿
539	V	M	HA	1	1	1	●	✿
Krátká ulice								
143	B	FO		1	2	2	●	✿
Leoše Janáčka								
53	B	FO		1	1	-	●	✿
60	B	M		1	3	1		✿
217	P	FO		1	1	1	●	✿
623	B	FO		2	2	2	●	✿
1070	B	FO		2	2	1	●	✿
1071	B	FO		1	1	1	●	✿
Mariánské náměstí								
44	K	FO	HA	3	3	3	●	!!
45	P	FO	KP	2	2	2	●	!!
46	P	M	KP	1	2	1	●	✿
61	K	FO	KP	1	2	1	●	!!
62	K	FO	HA	1	2	1	●	✿
63	P	FO	KP	1	1	1	●	✿
64	K	PO	HA	1	1	1	●	✿
65	K	FO	HA	1	1	1	●	✿
70	P	FO		3	3	2	●	✿
71	K	FO		1	2	1	●	✿
73	K	FO	HA	1	2	1	●	✿
74	K	FO	HA	2	3	2	●	✿
77	K	FO	HA	1	2	2	●	✿
78	K	PO	HA	3	2	2	●	✿
79	P	FO	HA	1	1	1	●	✿
80	K	FO	HA	2	2	2	●	✿
122	P	M	HA	1	2	1	●	✿
123	P	M	HA	1	1	2	●	✿
125	V	M	HA	1	1	1	●	✿
126	P	PO	HA	1	2	2	●	✿
127	P	FO	HA	2	2	2	●	✿
200	P	C	HA	1	1	2	●	✿

č. p.	druh objektu podle			stav objektu			potřeba reg. zásahu	vizuální smog
	využití	vlastnictví	ochrany	okna	fasáda	střecha		
1247	P	FO		2	2	2	●	✿
kostel	V	C	KP	1	3	2	●	✿
třída Maršála Malinovského								
709	K	PO	HA	1	2	2	●	✿
Masarykovo náměstí								
12	V	ST		2	2	2	●	✿
17	P	PO	HA	1	1	1	●	✿
19	V	M	KP	1	1	1	●	✿
21	V	M	KP	2	2	2	●	✿
33	K	M	HA	2	2	1	●	✿
34	K	PO	KP	1	1	1	●	✿
35	K	M	KP	3	3	3	●	✿
36	B	C	KP	3	3	3	●	✿
37	K	PO	HA	2	2	2	●	✿
38	K	PO	HA	2	2	2	●	✿
147	K	PO	HA	2	2	2	●	✿
148/149	P	FO	KP	2	2	2	●	✿
155	K	PO	KP	2	2	2	●	✿
156	P	FO	HA	1	1	2	●	✿
157	K	M	KP	3	1	1	●	✿
158	K	M	KP	3	1	1	●	✿
251	P	FO	HA	3	2	2	●	✿
256	V	M	KP	2	2	2	●	✿
329	P	PO	HA	2	2	2	●	✿
1232	K	PO		2	2	2	●	✿
kostel	V	C	KP	1	1	1	●	✿
Milíčova ulice								
467	P	FO		2	2	2	●	✿
náměstí Míru								
765	V	M	HA	3	3	3	●	!!
951	V	M	HA	1	1	-	●	✿
Mlýnská ulice								
1228	K	PO		3	3	3	●	✿
1295	K	PO		1	1	-	●	✿
Nádražní ulice								
22	V	K	HA	2	2	2	●	✿
25	K	PO	HA	3	3	2	●	✿
26	P	FO	HA	2	2	2	●	✿
27	P	PO	HA	1	1	2	●	✿
28	P	FO	HA	3	2	2	●	✿
29	K	FO	HA	3	2	2	●	✿
30	K	FO	HA	3	2	2	●	✿
Na Morávce								
415	B	FO		1	2	2	●	✿

č. p.	druh objektu podle			stav objektu			potřeba reg. zásahu	vizuální smog
	využití	vlastnictví	ochrany	okna	fasáda	střecha		
538	B	FO		1	2	2	●	✿
1263	K	PO		2	2	2	●	✿
Na Splávku								
182	K	FO		3	3	3	●	✿
208	B	M		2	2	2	●	✿
220	P	FO	HA	2	1	2	●	✿
388	B	FO	HA	2	2	3	●	✿
505	B	FO		2	2	2	●	✿
824	B	M		2	3	2	●	✿
1182	K	FO/PO		3	2	-	●	✿
1248	P	FO		2	2	2	●	✿
Otakarova ulice								
81	P	FO	HA	2	2	2	●	!!
82	K	FO		2	2	2	●	✿
83	P	FO		1	1	1	●	✿
84	K	FO		3	2	2	●	!!
103	V	K	KP	2	2	2	●	!!
107	B	M	HA	1	2	1	●	✿
1073	V	PO		2	2	-	●	✿
1253	K	PO		1	1	1	●	✿
1523	K	FO		1	2	-	●	✿
Palackého náměstí								
231	K	PO	HA	1	1	1	●	✿
238	V	M	KP	1	3	3	●	✿
260	B	FO	KP	2	3	3	●	✿
293	V	M	KP	1	1	3	●	✿
349/362	K	PO	HA	2	2	2	●	✿
441	P	M	HA	1	1	1	●	✿
kaple	V	M	KP	2	2	2	●	✿
Poštovní ulice								
252	K	PO	HA					
253	P	FO	HA	1	1	1	●	✿
Prostřední ulice								
40	K	PO	HA	1	1	1	●	!!
41	P	M	HA	2	2	2	●	✿
42	K	PO	HA	3	3	3	●	✿
43	K	FO	HA	1	1	1	●	✿
128	P	FO	KP	2	1/2	2	●	!!
129	P	FO	HA	2	2	2	●	✿
130	K	M	KP	3	3	3	●	✿
132	P	PO	HA	1	1	1	●	✿
133	K	FO	HA	1	3	-	●	!!
134	K	FO	HA	3	3	3	●	!!
135	P	FO	HA	2	2	2	●	✿

č. p.	druh objektu podle			stav objektu			potřeba reg. zásahu	vizuální smog
	využití	vlastnictví	ochrany	okna	fasáda	střecha		
136	K	PO	HA	1/3	1/3	1/3	●	✿
146	K	FO	HA	1	1/2	1	●	✿/!!
Protzkarova ulice								
51	P	ST		1	1	-	●	✿
1180	K	ST		1	1	-	●	✿
1220	K	PO		2	2	2	●	✿
Růžová ulice								
436	K	M	HA	3	3	2	●	✿
1238	K	PO		2	2	1	●	✿
1254	K	FO		1	1	1	●	✿
Sloupského ulice								
55	P	FO	HA	1	1	2	●	✿
1197	P	FO/PO		2	2	2	●	✿
1251	B	FO		1	2	1	●	✿
1307	K	FO		1	1	-	●	✿
1308	P	FO		1	1	1	●	✿
Smetanovy sady								
179	V	K	KP	1	1	1	●	!!
625	V	M	HA	1	1	2	●	✿
Svatováclavská ulice								
433	K	M		1	1	1	●	✿
468	B	FO	HA	1	3	2	●	✿
Šromova ulice								
137	P	FO	HA	1	1	2	●	✿
145	B	FO	HA	2	2	2	●	✿
Tyršovo náměstí								
113	V	PO	HA	2	3	1/3	●	!!
162	K	PO		1	1	2	●	✿
363	V	M	HA	3	3	3	●	!!
398	V	M	HA	3	3	3	●	✿
440	P	PO		2	2	2	●	!!
480	V	PO	HA	2	2	2	●	✿
1230	K	FO		2	2	-	●	✿
U Brány								
219	B	FO		2	2	2	●	✿
243	K	PO	HA	1	1	1	●	✿
Velehradská třída								
124	V	C	KP	2	2	2	●	✿
181	B	FO		1	2	1	●	✿
218	V	K	HA	2	2	2	●	!!
244	K	M	HA	3	2	2	●	✿
245	B	FO	HA	3	3	3	●	✿
246	B	PO	HA	1	1	1	●	✿
247	B	PO	HA	1	1	1	●	✿

č. p.	druh objektu podle			stav objektu			potřeba reg. zásahu	vizuální smog
	využití	vlastnictví	ochrany	okna	fasáda	střecha		
714	V	M	KP	2	3	2	●	✿✿
1268	B	PO		2	2	2	●	✿✿
Vodní ulice								
13	K	M	KP	2	3	2	●	✿✿
108	K	PO	HA	1	2	2	●	✿✿
109	K	FO	HA	3	3	3	●	✿✿
110	P	PO/FO	HA	2	2	2	●	✿✿
111	K	PO	HA	2	2	3	●	✿✿
112	P	FO	HA	1	2	2	●	✿✿
120	P	FO	HA	2	3	2	●	✿✿
121	K	PO	HA	2	3	2	●	✿✿
Všehrdova ulice								
176	K	FO	HA	2	3	2	●	✿✿
267	V	K	KP	1	1	1	●	✿✿
487	P	PO	HA	2	2	-	●	!!
506	P	M	HA	3	2	-	●	✿✿
525	P	FO	HA	3	2	-	●	✿✿
615	K	FO	HA	1	2	3	●	✿✿
1273	K	FO		2	2	2	●	✿✿
věžnice	V	ST	KP	3	3	3	●	✿✿
Výpadová ulice								
407	K	PO	HA	2	1	2	●	✿✿
Zelný trh								
413	K	FO	HA	1	2	2	●	!!
1245	K	PO		1	1	1	●	✿✿
1249	P	PO/FO		1	2	2	●	✿✿
1271	P	M		1	1	1	●	✿✿
1513	K	FO		1	1	1	●	✿✿
1514	P	FO/PO		1	1	-	●	✿✿

DROBNÉ OBJEKTY

Název objektu	stanoviště	stupeň ochrany	potřeba regeneračních zásahů
vodní prvek	Atrium - nádvoří		●
vodní prvek	Bastion		●
hradby		KP	●
hradby	Dlouhá ulice	KP	●
kříž kamenný	Františkánská ul.		●
kříž litinový		KP	●
socha sv. J. Nepomuckého		KP	●
model města	Havlíčková ulice		●
plastika zakládací listina			●
plastika			●
busta Rozky Falešnické	Jezuitská zahrada - park		●
busta			●
pamětní deska	Komenského náměstí		●
hradby	Kollárova	KP	●
kopie kašny	Masarykovo náměstí		●
morový sloup	Mariánské náměstí	KP	●
kašna		KP	●
sloup sv. Floriána		KP	●
pomník obětem	náměstí Míru	KP	●
pamětní deska			●
Matyášova brána	Na Stavidle	KP	●
hradby	Otakarova - Milíčova	KP	●
plastika I. Vaculkové	Portál - nádvoří		●
vodní prvek	Protzkarova		●
pomník rodiny Winklerovy	Smetanovy sady	KP	●
sloup sv. Rocha		KP	●
busta B. Smetany			●
altán			●
vodní prvek			●
vodní prvek	Stará radnice - nádvoří		●
kříž	Tyršovo náměstí	KP	●
litinové pítko	Zelný trh		●

PARTER

Plocha	potřeba regeneračního zásahu
Atrium	●
Bastion	●
Dlouhá ulice	●
Dvořákova ulice	●
Františkánská ulice	●
Havlíčková ulice	●
Hradební ulice	●
Jezuitská zahrada - park	●
Jindřicha Pruchy	●
Josefa Stancla	●
Kollárova ulice	●
Komenského náměstí	●
Krátká ulice	●
Leoše Janáčka	●
Masarykovo náměstí	●
Mariánské náměstí	●
Milíčova ulice	●
náměstí Míru	●
Mlýnská ulice	●
Nádražní ulice	●
Na Morávce	●
Na Splávku	●
Otakarova ulice	●
Palackého náměstí	●
Portál - nádvoří	●
Poštovní ulice	●
Prostřední ulice	●
Protzkarova ulice	●
Růžová ulice	●
Sojákova ulice	●
Sloupského ulice	●
Smetanovy sady	●
Stará radnice - nádvoří	●
Svatováclavská ulice	●
Šromova ulice	●
Tyršovo náměstí	●
U Brány	●
U Reduty	●
Velehradská třída	●
Vodní ulice	●
Všehrdova ulice	●
Výpadová ulice	●
Zelný trh	●

PLOCHY NEZASTAVĚNÉ - DOPLNĚNÍ URBANISTICKÉ STRUKTURY

1. pro dostavbu polyfunkčním objektem u Velehradské třídy na části autobusového nádraží, parc. č. 1421 s ohledem na nové využití objektu bývalé věznice a vytvoření kultivovaného prostoru nástupu do areálu
2. pro dostavbu bloku v ul. Obchodní a Politických vězňů, parc. č. 132/2, 135/2 a 138
3. pro polyfunkční domy a případnou dostavbu areálu gymnázia v ul. U Brány, parc. č. 287/1 a 1364
4. pro revitalizaci vnitrobloku s dostavbou Tyršovo náměstí a ulice Milíčova, části parc. stav. 287/1 a parc. č. 136/1
5. pro polyfunkční a bytový dům pozemek na ul. Otakarově, části parc. č. stav. 132
6. pro polyfunkční a bytový dům pozemek v proluce na ul. Otakarově, části parc. č. stav. 108
7. pro bytový dům plochu v nároží ul. Sojákovy a Dlouhé, parc. č. 1259/9, 1595/1 a 1595/2
8. pro polyfunkční dům (obchody, služby, byty) v ulici Výpadová, parc. č. 1583
9. pro bytový dům v ul. Na Splávku, část parc. č. 85/1
10. pro polyfunkční dům s tržnicí dostavba bloku v ul. Na Stavidle, parc. č. 85/1
11. pro objekty vyšší občanské vybavenosti (případné rozšíření městské knihovny, vzdělávání, služby, obchod) na Velehradské třídě mezi klášterem a synagogou

Plocha 11. je částí prostoru někdejší klášterní zahrady. Dle stanoviska Národního památkového ústavu, územní odborné pracoviště Kroměříž, by měla být zachována jako plocha veřejné zeleně. V tomto bodě by měla proběhnout diskuze a zhodnocení pozitiv i negativ tohoto přístupu vzhledem k tomu, že od zrušení této zahrady došlo k zásadním zásahům do urbanismu.

OBJEKTY PRO NÁSTAVBU, PŘÍPADNĚ DEMOLIČNÍ PŘESTAVBU

Jedná se o objekty, které vykazují vůči okolním objektům hmotovou či výškovou rezervu. Doplnění hmoty ať už nástavbou, případně demoliční přestavbou je společně s dostavbou proluk příležitostí pro kontinuitu vývoje a plnohodnotného života historického sídla.

Jednotlivé případy musí být posouzeny dle dopadů na zájmy památkové péče.

1. Františkánská ulice, parc. stav. 201/1 náležející k objektu Havlíčkova 172
2. Františkánská ulice, parc. stav. 181 náležející k objektu Masarykovo 156
3. Hradební ulice, parc. stav. 199/1 náležející k objektu Františkánská 170
4. Hradební ulice, parc. stav. 202/2 náležející k objektu Hradební 1226
5. Hradební ulice, parc. stav. 201/2 náležející k objektu Hradební 1236
6. Hradební ulice, parc. stav. 194/4 náležející k objektu Hradební 1309
7. Hradební ulice, parc. stav. 26/1 náležející k objektu Masarykovo 17
8. Jindřicha Pruchy, parc. stav. 100/4 náležející k objektu J. Pruchy 1305
9. Jindřicha Pruchy, parc. stav. 100/2
10. Josefa Stancla, parc. stav. 176 náležející k objektu Josefa Stancla 150
11. Na Morávce, parc. stav. 598/2 náležející k objektu Na Morávce 1263
12. Na Splávku, parc. stav. 74/1 náležející k objektu Na Splávku 182
13. Otakarova, parc. stav. 108 náležející k objektu Otakarova 84
14. Otakarova ulice, parc. stav. 132 náležející k objektu Vodní 108
15. Šromova ulice, parc. stav. 170 náležející k objektu Šromova 145
16. Šromova ulice, parc. stav. 171 náležející k objektu Prostřední 146
17. Všehrdova ulice, parc. stav. 261/3 náležející k objektu Všehrdova 176
18. Výpadová ulice, parc. stav. 79/2 náležející k objektu Výpadová 407
19. Zelný trh, parc. stav. 55/1 náležející k objektu Prostřední 42
20. Zelný trh parc. stav. 55/2
21. Zelný trh, parc. stav. 56 náležející k objektu Prostřední 43

N – KOMENTÁŘ K NEJNALÉHAVĚJŠÍM AKCÍM PROGRAMU

Od roku 1992, kdy se město Uherské Hradiště zapojilo do programu regenerace městských památkových rezervací a zón prošly procesem regenerace téměř všechny kulturní památky na území městské památkové zóny Uherské Hradiště.

Posledními památkami, které na svou obnovu čekají, jsou: bývalá věznice, jenž je součástí rozsáhlého komplexu justičního paláce s věznicí na Všešrdově ulici, a bývalé městské lázně v ulici Dvořákově situované těsně za hranicí MPZ.

Objekt Staré radnice v Prostřední ulici se dostal do stavu, kdy je třeba znovu provést už ne zcela zásadní a záchranou, ale přesto poměrně rozsáhlou obnovu.

BÝVALÁ VĚZNICE, VŠEŠRDOVA ULICE

Koncem 80. let 19. století bylo rozhodnuto o výstavbě Justičního paláce s vězením na Všešrdově ulici, s jehož realizací bylo započato v roce 1891. Jednalo se o

reprezentativní historizující stavbu justičního paláce s vězením dostavěnou v roce 1897. Podnětem k tomuto záměru byla existence dvou soudů v Uherském Hradišti a požár věznice ve Františkánské ulici v roce 1891.

Věznice je od roku 1960 zrušena. Počátkem 60. let byl celý soubor převeden do vlastnictví města Uherské Hradiště. V polovině 90. let 20. století převedlo město Uherské Hradiště tento soubor staveb do vlastnictví Ministerstva spravedlnosti ČR. Justiční palác je ve vlastnictví Zlínského kraje a slouží pro účely Střední uměleckoprůmyslové školy.

V současné době probíhají přípravné předprojekční práce směřující ke smysluplnému využití památky – bývalé věznice. Objekt má sloužit pro účely soudu a nejvíce autentická část spjatá s osudy nespravedlivě popravených, mučených i umučených a zemřelých vězňů bude proměněna v Národní památník obětí totalitních režimů.

Předpokládané náklady na obnovu jsou odhadovány na cca 400 mil. Kč.

BÝVALÉ MĚSTSKÉ LÁZNĚ, DVOŘÁKOVA ULICE Č. P. 593

Budova je součástí uliční řadové zástavby ve Dvořákově ulici. Její současná podoba je výsledkem stavební činnosti, jejímž jádrem a základem je část autorsky pocházející od brněnského architekta Bohuslava Fuchse, z roku 1936, ve stavebním slohu poplatném době, tedy funkcionalismu. Tato část je z hlediska zájmů stání památkové péče nejhodnotnější.

V roce 1936 byla k objektu přistavěna budova kotelny podle návrhu městského stavitele Karla Dvořáka a v roce 1940 byl objekt kotelny rozšířen o přístavbu prádelny od téhož autora.

V roce 1966 proběhl rozsáhlá rekonstrukce všech tří výše uvedených částí, jejíž součástí byly demoliční práce ve všech uvedených třech částech. Objekt byl doplněn o přístavbu haly plaveckého bazénu. K hale byly přistavěny šatny a sociální zařízení, v roce 1976 pak byla tato přístavba navýšena o jedno podlaží pro oddělení pedikúry.

V 80. letech bylo konstatováno, že objekt nesplňuje patřičné hygienické, bezpečnostní a protipožární předpisy. Jeho provoz byl postupně omezován až do roku 1990, kdy byl uzavřen a od té doby je bez využití.

V současné době je objekt ve velmi špatném stavebně technickém stavu. Vlastník objektu připravuje obnovu s předpokládaným polyfunkčním využitím. Měly by zde být stravovací služby a bydlení.

Obnova této památky je velmi důležitá, neboť se jedná i architektonicky zajímavý objekt, který navazuje na městskou památkovou zónu a je důležitým prvkem urbanistické koncepce města.

Předpokládané náklady na obnovu jsou odhadovány na 200 mil. Kč.

STARÁ RADNICE

Původní objekt radnice v Prostřední ulici vznikl ve 14. století.

Na přelomu 15. a 16. století byla původní stavba nahrazena novou jednopatrovou budovou s věží.

Podle popisu v urbáři z roku 1678 bylo v předním traktu sedm velkým místností, v budově do dvora tři místnosti pro služebníky a ve dvoře sýpky, sladovna a stáje. Radnice i s věží vyhořela při velkém požáru města v roce 1681 a v průběhu 18. století byla postupně opravována. Počátkem 19. století věž znovu vyhořela a v roce 1803 na ni byla umístěna bání svatého Rocha. V roce 1812 další požár zničil celou střechu a padající trámy prorazily klenbu prvního poschodí. Obnova byla dokončena až v roce 1820 a roku 1824 byla vyměněna již zchátralá bání na věži.

Stavebně technický stav objektu na přelomu 80. a 90. let 20. století byl katastrofální a ohrožoval samotnou existenci památky.

Radniční věž je při své výšce 46,5 m odchýlená ze své osy více než 70 cm směrem do Prostřední ulice.

Záchrana a komplexní obnova byla dokončena v roce 1995.

Po více než čtvrtstoletí objekt vyžaduje novou obnovu a rekonstrukční zásahy. V současnosti je využíváno jen přízemí pro obchodní účely.

Město na základě studie nového využití z r. 2021 připravuje projekt obnovy této jedné z nejvýznamnějších památek města.

Předpokládané náklady na obnovu jsou vyčísleny na cca 80 mil. Kč.

O - POKYNY PRO UMÍSTOVÁNÍ REKLAMNÍCH A INFORMAČNÍCH ZAŘÍZENÍ NA ÚZEMÍ MĚSTSKÉ PAMÁTKOVÉ ZÓNY A JEJÍHO OCHRANNÉHO PÁSMÁ

Výsledky průzkumu stavu znečištění všech objektů i veřejného prostoru reklamními a informačními zařízeními v městské památkové zóně provedeného v roce 2020 ukázaly, že z celkem 256 objektů v MPZ bylo 25 objektů (10 %) označeno za reklamou vážně znečištěné a architektonicky znehodnocené. Oproti stavu před šesti lety, kdy takto poznamenaných objektů bylo 20 %, došlo k částečné nápravě. Stále ovšem zůstává dalších 66 objektů nesoucích reklamu, která není zcela devastující pro vzhled objektu, ale její korekcí může dojít ke zlepšení stavu.

Umístování firemních označení a reklamních a informačních zařízení v památkově chráněném území Uherského Hradiště významným způsobem ovlivňuje výsledné působení veřejného prostoru. Způsob jejich provedení, jejich množství a estetická úroveň spoluurčují kvalitu prostředí, které je pod plošnou památkovou ochranou. Stále ještě převládá tlak na zvyšování počtu, velikosti plochy a viditelnosti těchto prvků. Pro pomyslné zvýšení efektu upoutávky jsou fasády historických objektů zahlcovány nevkusnými a nadbytečnými prvky, které již nelze považovat za standardní firemní označení (např. reklamní vlaječky propagující vybrané produkty). Reklamních a informačních sdělení je mnohdy tolik, že se hlavní informace v záplavě marginálních informací zcela vytrácí.

Z těchto důvodů město využívá *Pokyny pro umístování reklamních a informačních zařízení na území Městské památkové zóny Uherské Hradiště a jejího ochranného pásma* (viz příloha č. 09), které byly zpracovány Útvarem městského architekta

Městského úřadu v Uherském Hradišti (dále jen ÚMA), ve spolupráci s orgánem státní památkové péče (dále jen OSPP), neboť před umístěním firemního označení, reklamního či informačního zařízení je povinností vlastníka (správce, uživatele) dotčené nemovitosti mimo jiné vyžádat si závazné stanovisko OSPP. Závazná stanoviska vydaná OSPP jsou trvale platná, pokud se nezmění rozsah a způsob provedení navržených prací. Ke všem novým zařízením či úpravám stávajících musí být vydáno nové závazné stanovisko OSPP.

OSPP posuzuje každý návrh firemního označení nebo reklamního a informačního zařízení zejména podle následujících kritérií:

Hlavním kritériem pro umístění firemního označení nebo reklamního a informačního zařízení na konkrétním objektu je **typ historického prostředí**, ve kterém se nemovitost nachází.

Pro tyto účely bylo stanoveno zjednodušené rozčlenění památkově chráněného území na níže uvedené:

A) městská památková zóna – prohlášená vyhláškou JmKNV v Brně ze dne 20. 11. 1990 “O prohlášení území historických jader měst za památkové zóny”, (dále jen MPZ) viz příloha č. 01

B) ochranné pásmo městské památkové zóny – určené rozhodnutím Okresního úřadu Uherské Hradiště ze dne 08.08.1995 o určení ochranného pásma městské památkové zóny Uherské Hradiště, č. j. Kult/95/1226, (dále jen OP MPZ) viz příloha č. 01

Dalším neopomenutelným kritériem je **individuální památková hodnota** nemovitosti. V případě, že jde o objekt, který je nemovitou kulturní památkou, je třeba navrhnout řešení důsledně respektující hodnotu objektu, a to bez ohledu, na jakém území se nachází. Informace o stupni ochrany konkrétní nemovitosti poskytne každý referent OSPP a ÚMA. Objekt je posuzován podle stupně jeho individuální ochrany ve smyslu § 2, 6 a 17 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen památkový zákon).

U každého záměru bude posuzován a rozlišován účel reklamního a informačního zařízení. Zda jde o oprávněný nárok na označení provozovny, nebo se jedná o reklamní či informační zařízení, které nemá žádný vztah k nemovitosti, na které je navrženo jeho umístění, zda se skutečně jedná o informaci k činnosti, která je v nemovitosti vyvíjena.

P – PAMÁTKY A JEJICH VAZBA NA CESTOVNÍ RUCH

Cestovní ruch v České republice je založen především na památkách resp. na hmotném kulturním dědictví a historických sídlech. Památky jsou naším „mořem“.

V ČR je celkem:

cca 40 tisíc nemovitých kulturních památek,
více než 300 národních kulturních památek,

14 památek UNESCO,
39 městských památkových rezervací
61 vesnických památkových rezervací
8 archeologických rezervací
255 městských památkových zón
215 vesnických památkových zón
25 krajinných památkových zón

V Uherském Hradišti je:

37 ha městská památková zóna

v ní celkem 256 objektů

40 ha ochranného pásma MPZ

1 národní kulturní památka mimo MPZ - Výšina sv. Metoděje

57 nemovitých kulturních památek celkem

z toho 36 nemovitých kulturních památek v MPZ

129 historicky hodnotných domů (památek místního významu) v MPZ

Cestování, turistika, cestovní ruch – to jsou magická slova, která mají čím dál větší význam, a to jak v oblasti ekonomické, tak i kulturní. Cestovní ruch zahrnuje navzájem se prolínající aktivity, které se významnou měrou podílejí na výsledné podobě města a služeb, které nabízí. Cestovní ruch je dynamicky se rozvíjícím ekonomickým odvětvím. Záleží pak na daném městě, zda dokáže připravit a prezentovat nabídku programu vhodného k aktivnímu provozování domácího i zahraničního cestovního ruchu.

Město Uherské Hradiště disponuje nezanedbatelným potenciálem, v podobě historicky vytvořených podmínek pro rozvoj cestovního ruchu. V této souvislosti se ukazují jako velmi perspektivní kulturní hodnoty a památky nacházející se na území města. Uherské Hradiště zahrnuje ve svém památkovém fondu významný soubor urbanistických, architektonických, kulturně – historických, uměleckých a estetických hodnot, což znamená významnou nabídku, ale také výzvu v této oblasti.

Je jasné, že pro budoucnost kulturně poznávacího cestovního ruchu je také důležitý konsenzus mezi památkovou péčí a jednotlivými odvětvími cestovního ruchu. Velký význam tak má vhodná revitalizace památek a jejich propagace pro ekonomické pozvednutí města prostřednictvím cestovního ruchu. Tato revitalizace kontinuálně probíhá v Uherském Hradišti prakticky od roku 1990.

Památky a pamětihodnosti nacházející se na území města mají nezanedbatelný vliv v rámci čistého cestovního ruchu. Dále se jejich podstatná část podílí na skladbě historických urbanistických celků, které jsou vnímány i při návštěvě města za jiným účelem než turistikou. Jsou tedy připraveny na to, aby při vhodné propagaci a zajištění dalších doprovodných služeb, které z jejich existence zpětně profitují, turistický ruch kolem nich dále narostl.

Komerční faktor se navíc často stává jednou z pohnutek pro obnovu památek ve městě i ve zdánlivě odtažitých aktivitách jako je prodej zboží nebo poskytování služeb. Umístění obchodu nebo provozovny v pěkném historickém objektu, kterých se na území města nachází celá řada, může být často chápáno jako konkurenční výhoda oproti podniku umístěnému v objektu výrazově bezduchem. Tento faktor sehrává významnou roli zvláště u podniků, které mají sloužit k delšímu příjemnému

posezení a zakládají si na vlastní osobité atmosféře. Příkladem mohou být objekty bývalého jezuitského kláštera, hotelu Slunce, lékárny U Zlaté koruny, dům Hrozen apod.

V současnosti lze v rámci aktivit cestovního ruchu v historické části města sledovat následující čtyři hlavní směry poznávací turistiky:

1. Poznávání historických atraktivit

Významnou roli zde sehrává Slovácké muzeum spolu s archeologickými nalezišti nacházejícími se na území města (Výšina sv. Metoděje) a jeho blízkého okolí (například Památník Velké Moravy ve Starém Městě, archeoskanzen Modrá a jiné).

2. Poznávání architektonických atraktivit

Jak již bylo uvedeno výše, město Uherské Hradiště disponuje uceleným souborem architektonických hodnot, které mají potenciál vyhledávaných turistických cílů.

3. Poznávání sakrálních atraktivit

V této oblasti cestovního ruchu může Uherské Hradiště nabídnout celou řadu význačných sakrálních staveb. Navíc se v blízkosti města nachází významné historické křesťanské poutní místo Velehrad, pro jehož návštěvníky může být prohlídka Uherského Hradiště vítaným doplněním jejich programu.

4. Poznávání nehmotného kulturního dědictví

Lidová kultura, folklor, tradiční a umělecká řemesla jsou synonyma regionu, jehož přirozeným centrem je právě město Uherské Hradiště.

Městská památková zóna je ideálním prostředím pro regionální kulturní a hudební produkce, jarmarky lidových řemesel a tradičních výrobků.

K posilování možností poznávací turistiky vedou také četné vlastní iniciativy Uherského Hradiště. Jednou z nich je členství ve Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska, které propaguje památkové hodnoty svých členských měst, organizuje celorepublikové osvětové akce a soutěže a vyjednává legislativní i ekonomické podmínky pro obnovu památkových objektů.

Významné je také každoroční využívání dotací z Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón Ministerstva kultury ČR, které napomohly k záchraně, obnově a smysluplnému využití většiny nemovitých kulturních památek v MPZ.

U kulturních památek bez ohledu na jejich vlastnictví je zájem o jejich zachování, ale hlavně o využívání hmotného kulturního dědictví. Důkazem je opravená, prezentovaná a využívaná převážná část památkového fondu historického jádra. Tyto objekty pak slouží jednak k původnímu účelu, ale také pro účely jiné. Příkladem mohou být kostely a bývalé kláštery – jezuitský, františkánský, Galerie Slováckého muzea a samotné Slovácké muzeum, které slouží výhradně pro kulturně společenské aktivity. Ke komerčním účelům slouží například hotel Slunce, lékárna U Zlaté koruny.

Památková obnova a revitalizace vede k posílení atraktivitu historického jádra města a v návaznosti na to také k rozšiřování nabídky zajímavých objektů v rámci prohlídek i vlastního využití.

Město kandiduje na zápis do Sítě kreativních měst UNESCO, a tím usiluje o podporu vážnosti a věhlasu kultury města. Síť kreativních měst byla vytvořena roku 2004, aby podpořila mezinárodní spolupráci mezi městy, která chápou kreativitu jako strategický faktor pro udržitelný rozvoj měst a plánují umístit kreativitu a kulturní průmysly do svých plánů rozvoje měst a spolupracovat na mezinárodní úrovni. Síť pokrývá sedm kreativních oblastí: design, film, literaturu, gastronomii, řemesla a lidové umění, média a hudbu.

Město má zpracovanou Konceptci kultury (2021). Město Uherské Hradiště je přirozeným kulturním centrem regionu Slovácko. Kultura je zde vnímána jako důležitý prvek veřejného života, která zároveň podporuje soudržnost obyvatel a identitu města. Na atraktivitě města se zásadním způsobem podílejí kulturní organizace, které utvářejí jádro kulturního dění ve městě. Město podporuje aktivitu svých občanů a je vstřícné vůči iniciativám, které usilují o podporu kulturního života. Silná kulturní „značka“ města je výsledkem péče a zároveň inovativního přístupu k využívání kulturního dědictví, koncepčního rozvoje a investice do podpory kulturního a tvůrčího potenciálu vývoje města.

Ve vztahu ke kulturním památkám a plošně chráněnému území památkové zóny koncepce kultury ve svých cílech mj. podporuje opravy a obnovu těch památek a prostor ve městě, které jsou klíčovou infrastrukturou a prostředím pro kulturu, pro pořádání společenských, kulturních a vzdělávacích akcí, tedy např. rekonstrukci a revitalizaci objektu Staré radnice, bývalé věznice či rekonstrukci Masarykova náměstí a Prostřední ulice.

III. GRAFICKÉ PŘÍLOHY

01	Hranice MPZ a OP
02	Mapa čísel popisných - 6 listů
03	Urbanistická kompozice plán města z počátku 19. století
04	Veduta 1670
05	Veduta 1720
06	Plán pevnosti 1742
07	Plán města poč. 19. století
08	Mapa města 1827
09	Ortofotomapa MPZ
10	Pokyny pro umístování reklamních a informačních zařízení na území MPZ Uherské Hradiště a jejího ochranného pásma

Zpracoval:

Útvar městského architekta

*Libuše Hradilová
Ing. arch. Aleš Holý
Ing. arch. Martina Radochová*

V Uherském Hradišti 10/2021